الجزء السابع (٧)

وَاِذَا سَمِعُوْا مَآ اُنْزِلَ اِلَى الرَّسُوْلِ تَرٰٓى اَعْيُنَهُمْ

ઔર જબ વો ઉસ કુર્આન કો સુનતે હૈં જો રસૂલ કી તરફ઼ ઉતારા ગયા તો આપ ઉન કી આંખોં કો

تَفِيْضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوْا مِنَ الْحَقِّ ۚ يَقُوْلُوْنَ

આંસુઓં સે બેહતી હુઈ દેખેંગે ઉસ હક કી વજહ સે જો ઉન્હોં ને પેહચાના. વો કેહતે હૈં કે

رَبَّنَآ اٰمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿٨٣﴾ وَمَا لَنَا

એ હમારે રબ! હમ ઈમાન લાએ, ઈસ લિયે આપ હમેં શહાદત દેને વાલોં કે સાથ લિખ દીજિયે. ઔર હમેં

لَا نُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَا جَآءَنَا مِنَ الْحَقِّ ۙ وَنَطْمَعُ

કયા હુવા કે હમ ઈમાન ન લાએં અલ્લાહ પર ઔર ઉસ હક પર જો હમારે પાસ આયા, હાલાંકે

اَنْ يُّدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٨٤﴾ فَاَثَابَهُمُ

હમ ઉમ્મીદ રખતે હૈં કે હમારા રબ હમેં સાલેહ કૌમ કે સાથ શામિલ કર દે. ફ઼િર અલ્લાહ ને

اللّٰهُ بِمَا قَالُوْا جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ

ઉન કે ઈસ કેહને કી વજહ સે બદલે મેં ઐસી જન્નતેં દીં, જિન કે નીચે નેહરેં બેહતી હોંગી,

خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۭ وَ ذٰلِكَ جَزَآءُ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٨٥﴾ وَالَّذِيْنَ

વો ઉન મેં હમેશા રહેંગે. ઔર યે નેકી કરને વાલોં કા બદલા હૈ. ઔર જિન લોગોં ને

كَفَرُوْا وَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ﴿٨٦﴾ ع

કુફ઼્ર કિયા ઔર હમારી આયતોં કો જુઠલાયા વો દોઝ઼ખી હૈં.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُحَرِّمُوْا طَيِّبٰتِ مَآ اَحَلَّ

એ ઈમાન વાલો! તુમ ઉન પાકીઝ઼ા ચીઝ઼ોં કો હરામ મત કરો જો અલ્લાહ ને તુમ્હારે લિયે

اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوْا ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ

હલાલ કી હૈં ઔર તુમ હદ સે આગે મત બઢ઼ો. યકીનન અલ્લાહ હદ સે આગે બઢ઼ને વાલોં સે

الْمُعْتَدِيْنَ ﴿٨٧﴾ وَ كُلُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ حَلٰلًا طَيِّبًا ۠

મહબ્બત નહીં કરતે. ઔર તુમ અલ્લાહ તઆલા કી દી હુઈ હલાલ વ પાકીઝ઼ા રોઝ઼ી કો ખાઓ.

وَّاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْٓ اَنْتُمْ بِهٖ مُؤْمِنُوْنَ ﴿٨٨﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ

ઔર તુમ અલ્લાહ સે ડ઼રો, ઉસ અલ્લાહ સે જિસ પર તુમ ઈમાન રખતે હો. અલ્લાહ તુમ્હારા

اللّٰهُ بِاللَّغْوِ فِيْٓ اَيْمَانِكُمْ وَلٰكِنْ يُّؤَاخِذُكُمْ بِمَا

મુઆખઝ઼ા નહીં કરેંગે તુમ્હારી લગ્વ કસ્મોં મેં. લેકિન અલ્લાહ તુમ્હારા મુઆખઝ઼ા કરેંગે

عَقَّدْتُّمُ الْاَيْمَانَ ۚ فَكَفَّارَتُهٗۤ اِطْعَامُ عَشَرَةِ

તુમ્હારી પુખ્તા કસ્મોં મેં. ફિર ઉસ કા કફ્ફારા દસ મિસ્કીન કો ખાના ખિલાના હૈ

مَسٰكِيْنَ مِنْ اَوْسَطِ مَا تُطْعِمُوْنَ اَهْلِيْكُمْ اَوْ كِسْوَتُهُمْ

ઉસ દરમિયાની ખાને મેં સે જો તુમ અપને ઘર વાલોં કો ખિલાતે હો યા ઉન કો કપડા દેના હૈ

اَوْ تَحْرِيْرُ رَقَبَةٍ ؕ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ اَيَّامٍ ؕ

યા એક ગુલામ આઝાદ કરના હૈ. ફિર જો ઉસ કો ન પાએ તો તીન દિન કે રોઝે હૈં.

ذٰلِكَ كَفَّارَةُ اَيْمَانِكُمْ اِذَا حَلَفْتُمْ ؕ وَاحْفَظُوْۤا

યે તુમ્હારી કસ્મોં કા કફ્ફારા હૈ જબ તુમ કસમ ખા બૈઠો. ઔર તુમ અપની કસ્મોં

اَيْمَانَكُمْ ؕ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ

કી હિફાઝત કરો. ઈસી તરહ અલ્લાહ તુમ્હારે લિયે અપની આયતેં બયાન કરતે હૈં

تَشْكُرُوْنَ ۝٨٩ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِنَّمَا الْخَمْرُ

તાકે તુમ શુક્ર અદા કરો. એ ઈમાન વાલો! શરાબ ઔર જુવા ઔર

وَالْمَيْسِرُ وَالْاَنْصَابُ وَالْاَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ

બુત ઔર જુવે કે તીર ગન્દગી, શયતાન કે કામોં મેં સે હૈં.

الشَّيْطٰنِ فَاجْتَنِبُوْهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ۝٩٠ اِنَّمَا يُرِيْدُ

ઈસ લિયે તુમ ઉન સે બચો તાકે તુમ ફલાહ પાઓ. શયતાન તો સિર્ફ યે

الشَّيْطٰنُ اَنْ يُّوْقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَآءَ

ચાહતા હૈ કે શરાબ ઔર જુવે કી વજહ સે તુમ્હારે દરમિયાન

فِى الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَ يَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ

અદાવત ઔર બુગ્ઝ ડાલ દે ઔર તુમ્હેં અલ્લાહ કી યાદ સે

وَعَنِ الصَّلٰوةِ ۚ فَهَلْ اَنْتُمْ مُّنْتَهُوْنَ ۝٩١ وَ اَطِيْعُوا اللّٰهَ

ઔર નમાઝ સે રોક દે. કયા ફિર તુમ બાઝ આતે હો? ઔર તુમ અલ્લાહ કી ઈતાઅત કરો

وَ اَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ وَاحْذَرُوْا ۚ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ

ઔર રસૂલ કી ઈતાઅત કરો ઔર બચતે રહો. ફિર અગર તુમ મુંહ ફેર લોગે તો જાન લો કે

فَاعْلَمُوْۤا اَنَّمَا عَلٰى رَسُوْلِنَا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ۝٩٢ لَيْسَ

હમારે પૈગમ્બર કે ઝિમ્મે સિર્ફ સાફ સાફ પહોંચા દેના હૈ. ઉન લોગોં

عَلَى الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جُنَاحٌ

પર જો ઈમાન લાએ ઔર નેક અમલ કરતે રહે, ઉન પર કોઈ ગુનાહ નહીં હૈ

فِيْمَا طَعِمُوْٓا اِذَا مَا اتَّقَوْا وَّ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

ઉસ મેં જો વો પેહલે ખા ચુકે જબ કે વો મુત્તકી રહે ઔર ઈમાન લાએ ઔર નેક અમલ કરતે રહે,

ثُمَّ اتَّقَوْا وَّ اٰمَنُوْا ثُمَّ اتَّقَوْا وَّاَحْسَنُوْا ؕ وَ اللّٰهُ

ફિર વો મુત્તકી રહે ઔર ઈમાન લાએ, ફિર મુત્તકી રહે ઔર નિકોકાર રહે. ઔર અલ્લાહ

يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٩٣﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَيَبْلُوَنَّكُمُ ع ١٢

નેકી કરને વાલોં સે મહબ્બત ફરમાતે હૈં. એ ઈમાન વાલો! અલ્લાહ તુમ્હેં ઝરૂર

اللّٰهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالُهٗٓ اَيْدِيْكُمْ وَرِمَاحُكُمْ

આઝમાએંગે કિસી કદર શિકાર કે ઝરિયે જિન કો પહોંચતે હોંગે તુમ્હારે હાથ ઔર તુમ્હારે નેઝે,

لِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَنْ يَّخَافُهٗ بِالْغَيْبِ ۚ فَمَنِ اعْتَدٰى بَعْدَ

ઈસ લિયે તાકે અલ્લાહ માલૂમ કરેં ઉસ શખ્સ કો જો અલ્લાહ સે ડરતા હૈ બગૈર દેખે. ફિર ભી ઉસ કે બાદ

ذٰلِكَ فَلَهٗ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٩٤﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَقْتُلُوا

જો ઝયાદતી કરેગા તો ઉસ કે લિયે દર્દનાક અઝાબ હૈ. એ ઈમાન વાલો! તુમ શિકાર મત કત્લ

الصَّيْدَ وَ اَنْتُمْ حُرُمٌ ؕ وَمَنْ قَتَلَهٗ مِنْكُمْ مُّتَعَمِّدًا

કરો ઈસ હાલ મેં કે તુમ મુહરિમ હો. ઔર જો તુમ મેં સે ઉસ કો કત્લ કરેગા જાન બૂજ કર

فَجَزَآءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهٖ ذَوَا عَدْلٍ

તો બદલા દેના હૈ ઉસી જૈસા ચૌપાયા જો ઉસ ને કત્લ કિયા, જિસ કા ફૈસલા કરેંગે તુમ મેં સે દો આદિલ

مِّنْكُمْ هَدْيًا ۢ بٰلِغَ الْكَعْبَةِ اَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسٰكِيْنَ

આદમી, જો હદી બન કર કાબા કો પહોંચને વાલી હો, યા કફ્ફારા દેના હૈ મિસ્કીનોં કા ખાના

اَوْ عَدْلُ ذٰلِكَ صِيَامًا لِّيَذُوْقَ وَبَالَ اَمْرِهٖ ؕ عَفَا

યા ઉસ કે બરાબર રોઝે રખને હૈં તાકે વો અપને ગુનાહ કે વબાલ કો ચખે. અલ્લાહ ને માફ કર

اللّٰهُ عَمَّا سَلَفَ ؕ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللّٰهُ مِنْهُ ؕ

દિયા ઉસ કો જો પેહલે હો ચુકા. ઔર જો દોબારા ઐસા કરેગા તો અલ્લાહ ઉસ સે ઈન્તિકામ લેંગે.

وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٩٥﴾ اُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ

ઔર અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈં, ઈન્તિકામ લેને વાલે હૈં. તુમ્હારે લિયે હલાલ કિયા ગયા સમન્દર કા શિકાર

وَ طَعَامُهٗ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ ۚ وَ حُرِّمَ عَلَيْكُمْ

ઔર ઉસ કા ખાના તુમ્હારે ફાઈદે કે લિયે ઔર મુસાફિરોં કે લિયે. ઔર તુમ પર હરામ કિયા ગયા

صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا ۗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِیْٓ

ખુશ્કી કા શિકાર જબ તક તુમ મુહરિમ હો. ઔર ઉસ અલ્લાહ સે ડરો

اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿٩٦﴾ جَعَلَ اللّٰهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ

જિસ કી તરફ તુમ ઈકટ્ઠે કિયે જાઓગે. અલ્લાહ ને કાબા કો હુરમત વાલા ઘર બનાયા,

الْحَرَامَ قِيٰمًا لِّلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْیَ

ઈન્સાનોં કે કિયામ કા ઝરિયા બનાયા, ઔર અલ્લાહ ને હુરમત વાલે મહીને ઔર હદી કે જાનવરોં કો

وَالْقَلَآئِدَ ۗ ذٰلِكَ لِتَعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا

ઔર ઉન કે ગલે મેં પડે હુવે પટ્ટોં કો (અમન કા ઝરિયા બનાયા). યે ઈસ લિયે તાકે તુમ જાન લો કે

فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ وَاَنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَیْءٍ

અલ્લાહ જાનતા હૈ ઉસ કો જો આસ્માનોં ઔર ઝમીન મેં હૈ ઔર યે કે અલ્લાહ હર ચીઝ કો ખૂબ

عَلِيْمٌ ﴿٩٧﴾ اِعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ وَاَنَّ اللّٰهَ

જાનને વાલે હૈં. જાન લો કે યકીનન અલ્લાહ સખ્ત સઝા દેને વાલે હૈં ઔર યે કે અલ્લાહ

غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٩٨﴾ مَا عَلَى الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ ۗ وَاللّٰهُ

બખ્શને વાલે, નિહાયત રહમ વાલે હૈં. રસૂલ કે ઝિમ્મે નહીં હૈ મગર પહોંચા દેના. ઔર અલ્લાહ

يَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ وَمَا تَكْتُمُوْنَ ﴿٩٩﴾ قُلْ لَّا يَسْتَوِی

ખૂબ જાનતા હૈ ઉસે જો તુમ ઝાહિર કરતે હો ઔર જો તુમ છુપાતે હો. આપ ફરમા દીજિયે કે નાપાક

الْخَبِيْثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ اَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيْثِ ۚ فَاتَّقُوا

ઔર પાકીઝા દોનોં બરાબર નહીં હો સકતે અગરચે ગન્દી ચીઝ કી કસરત તુજે અચ્છી લગે.

اللّٰهَ يٰٓاُولِی الْاَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿١٠٠﴾ يٰٓاَيُّهَا ١٣ ع ٢

તો અલ્લાહ સે ડરો એ અકલ વાલો! તાકે ફલાહ પાઓ. એ ઈમાન વાલો! બહોત સી

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَسْـَٔلُوْا عَنْ اَشْيَآءَ اِنْ تُبْدَ لَكُمْ

ચીઝોં કે મુતઅલ્લિક સવાલ મત કરો કે અગર વો તુમ્હારે સામને ઝાહિર કી જાએં તો તુમ્હેં બુરી લગેં.

تَسُؤْكُمْ ۚ وَاِنْ تَسْـَٔلُوْا عَنْهَا حِيْنَ يُنَزَّلُ الْقُرْاٰنُ

ઔર અગર સવાલ કરોગે ઉન ચીઝોં કે મુતઅલ્લિક જિસ વકત કુર્આન નાઝિલ કિયા જા રહા હૈ તો વો

تُبْدَ لَكُمْ ؕ عَفَا اللّٰهُ عَنْهَا ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ ۝١٠١

તુમ્હારે લિયે ઝાહિર કર દી જાએંગી. સાબિકા સવાલાત અલ્લાહ ને માફ કર દિયે. ઔર અલ્લાહ

قَدْ سَاَلَهَا قَوْمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ اَصْبَحُوْا بِهَا

બખ્શને વાલે, હિલ્મ વાલે હૈં. તુમ સે પેહલે એક કૌમ ને ઈન ચીઝોં કા સવાલ કિયા, ફિર વો ઉસ કે

كٰفِرِيْنَ ۝١٠٢ مَا جَعَلَ اللّٰهُ مِنْۢ بَحِيْرَةٍ وَّلَا سَآئِبَةٍ

સાથ કુફ્ર કરને વાલે બન ગએ. અલ્લાહ ને નહીં બનાયા બહીરા ઔર ન સાઈબા

وَّلَا وَصِيْلَةٍ وَّلَا حَامٍ ۙ وَّلٰكِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

ઔર ન વસીલા ઔર ન હામ. લેકિન વો લોગ જો કાફિર હૈં

يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ ؕ وَاَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ ۝١٠٣

વો અલ્લાહ પર જૂઠ ઘડતે હૈં. ઔર ઉન મેં સે અકસર અકલ નહીં રખતે.

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا اِلٰى مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ

ઔર જબ ઉન સે કહા જાતા હૈ કે તુમ આઓ ઉસ કી તરફ જો અલ્લાહ ને ઉતારા ઔર રસૂલ

وَاِلَى الرَّسُوْلِ قَالُوْا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَآءَنَا ؕ

કી તરફ તો વો કેહતે હૈં કે હમારે લિયે કાફી હૈ વો જિસ પર હમ ને અપને બાપ દાદા કો પાયા.

اَوَلَوْ كَانَ اٰبَآؤُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ شَيْـًٔا وَّلَا يَهْتَدُوْنَ ۝١٠٤

કયા અગરચે ઉન કે બાપ દાદા કુછ ભી જાનતે નહીં થે ઔર હિદાયતયાફ્તા નહીં થે?

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا عَلَيْكُمْ اَنْفُسَكُمْ ۚ لَا يَضُرُّكُمْ

એ ઈમાન વાલો! તુમ અપની ફિકર કરો. તુમ્હેં ઝરર નહીં દે સકતા વો શખ્સ જો ગુમરાહ

مَّنْ ضَلَّ اِذَا اهْتَدَيْتُمْ ؕ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيْعًا

હો ગયા જબ તુમ હિદાયતયાફ્તા રહોગે. અલ્લાહ હી કી તરફ તુમ સબ કો લૌટ કર જાના હૈ,

فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝١٠٥ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

ફિર વો તુમ્હેં ખબર દેગા ઉન કામોં કે મુતઅલ્લિક જો તુમ કરતે થે. એ ઈમાન વાલો!

شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِيْنَ

તુમ્હારે દરમિયાન કી ગવાહી જબ તુમ મેં સે કિસી એક કી મૌત કા વકત કરીબ આ જાએ, તો

الْوَصِيَّةِ اثْنٰنِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ اَوْ اٰخَرٰنِ مِنْ غَيْرِكُمْ

વસીય્યત કે વકત તુમ મેં સે દો આદિલ આદમી હૈં યા તુમ્હારે અલાવા મેં સે દો,

اِنْ اَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْاَرْضِ فَاَصَابَتْكُمْ مُّصِيْبَةُ

અગર તુમ ઝમીન મેં સફર કરો, ફિર તુમ્હેં મૌત કી મુસીબત પહોંચે, તો તુમ ઉન દોનોં

الْمَوْتِ ؕ تَحْبِسُوْنَهُمَا مِنْۢ بَعْدِ الصَّلٰوةِ فَيُقْسِمٰنِ بِاللّٰهِ

ગવાહોં કો રોક લો નમાઝ કે બાદ, ફિર વો અલ્લાહ કી કસમ ખાએં, અગર તુમ શક કરો,

اِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِيْ بِهٖ ثَمَنًا وَّلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى ۙ

કે હમ ઈસ કસમ કો કિસી કીમત પર નહી બેચ રહે, અગરચે કરીબી રિશ્તેદાર હી કયૂં ન હો, ઔર ન હમ

وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللّٰهِ اِنَّاۤ اِذًا لَّمِنَ الْاٰثِمِيْنَ ﴿۱۰۶﴾ فَاِنْ عُثِرَ

અલ્લાહ કી ગવાહી કો છુપાતે હૈં. યકીનન તબ તો હમ ગુનેહગારોં મેં સે બન જાએંગે. ફિર અગર ઈત્તિલા

عَلٰۤى اَنَّهُمَا اسْتَحَقَّاۤ اِثْمًا فَاٰخَرٰنِ يَقُوْمٰنِ مَقَامَهُمَا

મિલ જાએ ઈસ બાત કી કે વો દોનોં (કસમ ખાને વાલે) ગુનાહ કે મુસ્તહિક હુવે હૈં (હક દબા કર કે) તો ફિર દૂસરે દો આદમી

مِنَ الَّذِيْنَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْاَوْلَيٰنِ فَيُقْسِمٰنِ بِاللّٰهِ

મય્યિત કે કરીબી રિશ્તેદાર ઉન કે કાઈમ મુકામ હોં ઉન મેં સે જિન કા હક દબા હૈ, ફિર વો દોનોં અલ્લાહ કી કસમ ખાએ

لَشَهَادَتُنَاۤ اَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَاۤ ۖ اِنَّاۤ

કે યકીનન હમારી ગવાહી ઈન (પેહલે વાલોં) કી ગવાહી સે ઝયાદા સચ્ચી હૈ ઔર હમ ને ઝયાદતી નહી કી. તબ તો

اِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۱۰۷﴾ ذٰلِكَ اَدْنٰۤى اَنْ يَّاْتُوْا بِالشَّهَادَةِ

હમ હી કુસૂરવાર બન જાએંગે. યે ઈસ કે ઝયાદા કરીબ હૈ કે વો ગવાહી કો અદા કરેં

عَلٰى وَجْهِهَاۤ اَوْ يَخَافُوْۤا اَنْ تُرَدَّ اَيْمَانٌۢ بَعْدَ اَيْمَانِهِمْ ؕ

ઉસ કે તરીકે પર યા વો ડરેં ઈસ સે કે ઉન કી કસ્મોં કે બાદ દૂસરી કસ્મેં લી જાએંગી.

وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاسْمَعُوْا ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

ઔર તુમ અલ્લાહ સે ડરો ઔર સુનો. ઔર અલ્લાહ નાફરમાન કૌમ કો હિદાયત નહી

الْفٰسِقِيْنَ ﴿۱۰۸﴾ يَوْمَ يَجْمَعُ اللّٰهُ الرُّسُلَ فَيَقُوْلُ مَاذَاۤ ع ۱۴

દેતે. જિસ દિન અલ્લાહ પૈગમ્બરોં કો જમા કરેંગે, ફિર પૂછેંગે કે તુમ્હેં કયા

اُجِبْتُمْ ؕ قَالُوْا لَا عِلْمَ لَنَا ؕ اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ ﴿۱۰۹﴾

જવાબ દિયા ગયા? વો કહેંગે કે હમેં માલૂમ નહીં. યકીનન તૂ હી ગૈબ કી ચીઝોં કો જાનને વાલા હૈ.

اِذْ قَالَ اللّٰهُ يٰعِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِيْ

જબ કે અલ્લાહ ને ફરમાયા કે એ ઈસા ઈબ્ને મરયમ (અલૈહિસ્સલામ)! યાદ કરો મેરી ઉસ નેઅમત કો

عَلَيْكَ وَعَلٰى وَالِدَتِكَ ۘ اِذْ اَيَّدْتُّكَ بِرُوْحِ الْقُدُسِ ۣ

જો આપ પર હુઈ ઔર આપ કી વાલિદા પર. જબ કે મૈં ને તુમ્હારી તાઈદ કી રૂહુલ કુદુસ કે ઝરિયે.

تُكَلِّمُ النَّاسَ فِى الْمَهْدِ وَكَهْلًا ۚ وَاِذْ عَلَّمْتُكَ

તુમ ઈન્સાનોં સે કલામ કરતે થે ગેહવારે મેં ઔર બડી ઉમ્ર મેં. ઔર જબ મૈં ને

الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ ۚ وَاِذْ تَخْلُقُ

તુમ્હેં કિતાબ ઔર હિકમત ઔર તૌરાત ઔર ઈન્જીલ કી તાલીમ દી. ઔર જબ તુમ

مِنَ الطِّيْنِ كَهَيْـَٔةِ الطَّيْرِ بِاِذْنِىْ فَتَنْفُخُ فِيْهَا

મિટ્ટી સે પરિન્દે કી શકલ બનાતે થે મેરે હુકમ સે, ફિર તુમ ઉસ મેં ફૂંક મારતે થે,

فَتَكُوْنُ طَيْرًا بِاِذْنِىْ وَتُبْرِئُ الْاَكْمَهَ وَالْاَبْرَصَ

ફિર વો ઉડતા હુવા પરિન્દા બન જાતા થા મેરે હુકમ સે, ઔર તુમ નાબીના ઔર બર્સ વાલે કો મેરે હુકમ સે

بِاِذْنِىْ ۚ وَاِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتٰى بِاِذْنِىْ ۚ وَاِذْ كَفَفْتُ بَنِىْٓ

અચ્છા કરતે થે ઔર જબ તુમ મુરદોં કો મેરે હુકમ સે (ઝિન્દા કર કે) નિકાલતે થે. ઔર જબ મૈં ને બની

اِسْرَآءِيْلَ عَنْكَ اِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَقَالَ الَّذِيْنَ

ઈસ્રાઈલ કો તુમ સે રોકા જબ આપ ઉન કે પાસ મોઅજિઝાત લે કર આએ, ફિર ઉન મેં સે

كَفَرُوْا مِنْهُمْ اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿١١٠﴾ وَاِذْ

કાફિરોં ને કહા બસ, યે તો ખુલા જાદૂ હૈ. ઔર જબ મૈં ને વહી કી

اَوْحَيْتُ اِلَى الْحَوَارِيّٖنَ اَنْ اٰمِنُوْا بِىْ وَبِرَسُوْلِىْ ۚ قَالُوْٓا

હવારીય્યીન કી તરફ કે તુમ મુજ પર ઔર મેરે પૈગમ્બર પર ઈમાન લાઓ. તો ઉન્હોં ને કહા કે

اٰمَنَّا وَاشْهَدْ بِاَنَّنَا مُسْلِمُوْنَ ﴿١١١﴾ اِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّوْنَ

હમ ઈમાન લે આએ ઔર આપ ગવાહ રહિયે કે હમ મુસલમાન હૈં. જબ કે હવારીય્યીન ને કહા

يٰعِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيْعُ رَبُّكَ اَنْ يُّنَزِّلَ

એ ઈસા ઇબ્ને મરયમ! કયા આપ કા રબ ઈસ કી તાકત રખતા હૈ કે હમારે ઉપર આસ્માન સે

عَلَيْنَا مَآئِدَةً مِّنَ السَّمَآءِ ۭ قَالَ اتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ

માઇદા (ભરા હુવા દસ્તરખ્વાન) ઉતારે. ઈસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે અલ્લાહ સે ડરો અગર તુમ

مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١١٢﴾ قَالُوْا نُرِيْدُ اَنْ نَّاْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ

મોમિન હો. ઉન્હોં ને કહા કે હમ યે ચાહતે હૈં કે ઉસ સે ખાએં ઔર હમારે દિલ

قُلُوْبُنَا وَ نَعْلَمَ اَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَ نَكُوْنَ عَلَيْهَا

મુત્મઈન હોં ઔર હમ માલૂમ કર લેં કે આપ ને હમ સે સચ બોલા હૈ ઔર હમ ઉસ પર ગવાહી

مِنَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿١١٣﴾ قَالَ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللّٰهُمَّ

દેને વાલોં મેં સે હો જાએં. ઈસા ઇબ્ને મરયમ (અલૈહિસ્સલામ) ને કહા એ અલ્લાહ!

رَبَّنَآ اَنْزِلْ عَلَيْنَا مَآئِدَةً مِّنَ السَّمَآءِ تَكُوْنُ لَنَا

એ હમારે રબ! તૂ હમ પર આસ્માન સે ભરા હુવા દસ્તરખ્વાન ઉતાર જો હમારે અગલે ઔર

عِيْدًا لِّاَوَّلِنَا وَ اٰخِرِنَا وَاٰيَةً مِّنْكَ ۚ وَارْزُقْنَا وَاَنْتَ

પિછલોં કે લિયે ખુશી કા બાઇસ બને ઔર તેરી તરફ સે નિશાની હો. ઔર આપ હમેં રોઝી દીજિયે

خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ﴿١١٤﴾ قَالَ اللّٰهُ اِنِّيْ مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ ۚ

ઔર આપ બેહતરીન રોઝી દેને વાલે હૈં. અલ્લાહ ને ફરમાયા કે મૈં ઉસે ઉતારૂંગા તુમ પર.

فَمَنْ يَّكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَاِنِّيْٓ اُعَذِّبُهٗ عَذَابًا

લેકિન ઉસ કે બાદ તુમ મેં સે જો કુફ્ર કરેગા તો મૈં ઉસે ઐસા અઝાબ દૂંગા કે

لَّآ اُعَذِّبُهٗٓ اَحَدًا مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١١٥﴾ وَاِذْ قَالَ اللّٰهُ

જહાન વાલોં મેં સે કિસી કો વો અઝાબ નહીં દૂંગા. ઔર જબ અલ્લાહ ને ફરમાયા કે

يٰعِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَاَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُوْنِيْ

એ ઈસા ઇબ્ને મરયમ! કયા આપ ને ઇન્સાનોં સે કહા થા કે તુમ મુજે ઔર મેરી માં કો અલ્લાહ કો

وَاُمِّيَ اِلٰهَيْنِ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ قَالَ سُبْحٰنَكَ مَا يَكُوْنُ

છોડ કર દો માબુદ બના લો. ઈસા (અલૈહિસ્સલામ) ને કહા કે આપ પાક હૈં, મેરે લિયે મુનાસિબ નહીં થા કે

لِيْٓ اَنْ اَقُوْلَ مَا لَيْسَ لِيْ ۗ بِحَقٍّ ؕ اِنْ كُنْتُ قُلْتُهٗ فَقَدْ

મૈં કહૂં વો જિસ કા મુજે હક નહીં. અગર મૈં ને વો કહા હોતા તો યકીનન આપ કો માલૂમ હોતા.

عَلِمْتَهٗ ؕ تَعْلَمُ مَا فِيْ نَفْسِيْ وَ لَآ اَعْلَمُ مَا فِيْ نَفْسِكَ ؕ

(કયૂં કે) આપ જાનતે હૈં ઉસ કો જો મેરે દિલ મેં હૈ ઔર મૈં નહીં જાનતા ઉસ કો જો આપ કે જી મેં હૈ.

اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ ﴿١١٦﴾ مَا قُلْتُ لَهُمْ اِلَّآ

યકીનન આપ તમામ છુપી હુઈ ચીઝોં કો ખૂબ જાનને વાલે હૈં. મૈં ને તો ઉન સે નહીં કહા મગર વહી

مَآ اَمَرْتَنِيْ بِهٖٓ اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ رَبِّيْ وَرَبَّكُمْ ۚ وَ كُنْتُ

જિસ કા આપ ને મુજે હુકમ દિયા કે તુમ અલ્લાહ કી ઈબાદત કરો જો મેરા ઔર તુમ્હારા રબ હૈ.

عَلَيْهِمْ شَهِيْدًا مَّا دُمْتُ فِيْهِمْ ۚ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِىْ كُنْتَ

ઔર મૈં ઉન પર ગવાહ થા જબ તક મૈં ઉન મેં થા. ફિર જબ આપ ને મુજે ઉઠા લિયા

اَنْتَ الرَّقِيْبَ عَلَيْهِمْ ؕ وَاَنْتَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ شَهِيْدٌ ﴿١١٧﴾

તો આપ ઉન પર નિગરાન થે. ઔર આપ હર ચીઝ દેખ રહે થે. અગર

اِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَاِنَّهُمْ عِبَادُكَ ۚ وَاِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَاِنَّكَ

આપ ઉન્હેં અઝાબ દેં તો યકીનન વો આપ કે બન્દે હૈં. ઔર અગર આપ ઉન કી મગફિરત કર દેં તો

اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿١١٨﴾ قَالَ اللّٰهُ هٰذَا يَوْمُ يَنْفَعُ

યકીનન આપ ઝબરદસ્ત હૈં, હિકમત વાલે હૈં. અલ્લાહ ને ફરમાયા કે યે વો દિન હૈ કે

الصّٰدِقِيْنَ صِدْقُهُمْ ؕ لَهُمْ جَنّٰتٌ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا

સચ્ચોં કો ઉન કી સચ્ચાઈ નફા દેગી. ઉન કે લિયે જન્નતેં હોંગી જિન કે નીચે સે નેહરેં બેહતી હોંગી,

الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ؕ رَضِىَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوْا

જિન મેં વો હમેશા રહેંગે. અલ્લાહ ઉન સે રાઝી હુવા ઔર વો અલ્લાહ સે રાઝી

عَنْهُ ؕ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿١١٩﴾ لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ

હુવે. યે ભારી કામ્યાબી હૈ. અલ્લાહ કે લિયે આસ્માનોં ઔર ઝમીન ઔર ઉન તમામ ચીઝોં

ع ١٥ وَالْاَرْضِ وَمَا فِيْهِنَّ ؕ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٢٠﴾

કી સલ્તનત હૈ જો ઉન મેં હૈં. ઔર વો હર ચીઝ પર કુદરત વાલા હૈ.

اٰيَاتُهَا ١٦٥ (٦) سُوْرَةُ الْاَنْعَامِ مَكِّيَّةٌ (٥٥) رُكُوْعَاتُهَا ٢٠

ઔર ૨૦ રુકૂઅ હૈં સૂરએ અન્આમ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઇસ મેં ૧૬૫ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પઢતા હૂં અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِىْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ

તમામ તારીફેં ઉસ અલ્લાહ કે લિયે હૈં જિસ ને આસ્માન ઔર ઝમીન પૈદા કિયે ઔર તારીકિયોં ઔર નૂર

الظُّلُمٰتِ وَالنُّوْرَ ؕ ثُمَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُوْنَ ﴿١﴾

કો પૈદા કિયા. ફિર વો લોગ જિન્હોં ને કુફ્ર કિયા, વો અપને રબ કે સાથ દૂસરે શુરકા કો બરાબર કરાર દેતે હૈં.

هُوَ الَّذِىْ خَلَقَكُمْ مِّنْ طِيْنٍ ثُمَّ قَضٰٓى اَجَلًا ؕ

વહી અલ્લાહ હૈ જિસ ને તુમ્હેં મિટ્ટી સે પૈદા કિયા, ફિર ઉસ ને એક આખિરી મુદ્દત કા ફૈસલા કર લિયા.

وَاَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهٗ ثُمَّ اَنْتُمْ تَمْتَرُوْنَ ۝٢ وَهُوَ اللّٰهُ

ઔર મુકર્રર કી હુઈ આખિરી મુદ્દત અલ્લાહ કે પાસ હૈ, ફિર ભી તુમ શક કરતે હો? ઔર વહી અલ્લાહ આસ્માનોં

فِى السَّمٰوٰتِ وَفِى الْاَرْضِ ؕ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَ جَهْرَكُمْ

મેં ભી હૈ ઔર ઝમીન મેં ભી હૈ. વો જાનતા હૈ તુમ્હારી ચુપકે સે કહી હુઈ બાત કો ઔર તુમ્હારી ઝોર સે

وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُوْنَ ۝٣ وَمَا تَاْتِيْهِمْ مِّنْ اٰيَةٍ

કહી હુઈ બાત કો ઔર વો જાનતા હૈ ઉન આમાલ કો જો તુમ કરતે હો. ઔર ઉન કે પાસ કોઈ નિશાની

مِّنْ اٰيٰتِ رَبِّهِمْ اِلَّا كَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِيْنَ ۝٤ فَقَدْ

નહીં આતી ઉન કે રબ કી નિશાનિયોં મેં સે મગર વો ઉસ સે ઐરાઝ કરતે હૈં. ફિર

كَذَّبُوْا بِالْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ ؕ فَسَوْفَ يَاْتِيْهِمْ

ઉન્હોં ને હક કો જુઠલાયા જબ વો ઉન કે પાસ આયા. ફિર અનકરીબ ઉન કે

اَنْۢبٰٓؤُا مَا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ۝٥ اَلَمْ يَرَوْا كَمْ

પાસ ઉન ચીઝોં કી ખબરેં આએંગી જિન કા વો ઇસ્તિહઝા કિયા કરતે થે. કયા ઉન્હોં ને દેખા નહીં

اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ قَرْنٍ مَّكَّنّٰهُمْ فِى الْاَرْضِ

કે હમ ને ઉન સે પેહલે કિત્ની કૌમોં કો હલાક કિયા જિન કો હમ ને કુદરત દી થી ઝમીન મેં,

مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَّكُمْ وَاَرْسَلْنَا السَّمَآءَ عَلَيْهِمْ مِّدْرَارًا ۪

ઉત્ની જિત્ની હમ ને તુમ્હેં કુદરત નહીં દી ઔર હમ ને ઉન પર આસ્માન બરસતા હુવા છોડા.

وَّجَعَلْنَا الْاَنْهٰرَ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهِمْ فَاَهْلَكْنٰهُمْ

ઔર હમ ને નેહરેં બનાઈ જો ઉન કે નીચે સે બેહતી થીં, ફિર હમ ને ઉન કો હલાક કિયા

بِذُنُوْبِهِمْ وَاَنْشَاْنَا مِنْۢ بَعْدِهِمْ قَرْنًا اٰخَرِيْنَ ۝٦

ઉન કે ગુનાહોં કી વજહ સે ઔર હમ ને ઉન કે બાદ દૂસરી કૌમેં પૈદા કીં.

وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتٰبًا فِىْ قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوْهُ

ઔર અગર હમ આપ કે ઉપર કાગઝ મેં લિખી હુઈ કિતાબ ઉતારતે, ફિર વો ઉસ કો અપને હાથોં સે

بِاَيْدِيْهِمْ لَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ

છૂતે, તબ ભી કાફિર લોગ કેહતે કે યે નહીં હૈ મગર ખુલા જાદૂ. ઔર ઉન્હોં ને

مُّبِيْنٌ ۝٧ وَ قَالُوْا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ ؕ وَلَوْ

કહા કે ઇસ નબી પર કોઈ ફરિશ્તા કયૂં નહીં ઉતારા ગયા? ઔર અગર હમ ફરિશ્તા ઉતારતે તો

اَنْزَلْنَا مَلَكًا لَّقُضِيَ الْاَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُوْنَ ۝٨ وَلَوْ جَعَلْنٰهُ

અલબત્તા મુઆમલા ખતમ કર દિયા જાતા, ફિર ઉન્હેં મોહલત ન દી જાતી. ઔર અગર હમ ઉસ કો

مَلَكًا لَّجَعَلْنٰهُ رَجُلًا وَّ لَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَّا يَلْبِسُوْنَ ۝٩

ફરિશ્તા બનાતે તો ઉસ ફરિશ્તે કો ભી મર્દ બનાતે, ઔર હમ ઉન પર વહી શુબહ ડાલ દેતે જિસ શુબહ મેં

وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِيْنَ

વો અબ હૈં. યકીનન આપ સે પેહલે પૈગમ્બરોં કા ભી ઇસ્તિહઝા કિયા ગયા, ફિર ઉન મેં સે મઝાક કરને

سَخِرُوْا مِنْهُمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ۝١٠ قُلْ ع ١٠

વાલોં કો ઉસ અઝાબ ને ઘેર લિયા જિસ કા વો ઇસ્તિહઝા કિયા કરતે થે. આપ ફરમા દીજિયે

سِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ ثُمَّ انْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

કે તુમ ઝમીન મેં ચલો ફિરો, ફિર દેખો કે જુઠલાને વાલોં કા અન્જામ કૈસા હુવા. આપ

الْمُكَذِّبِيْنَ ۝١١ قُلْ لِّمَنْ مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ

ફરમા દીજિયે કે કિસ કી મિલ્ક હૈં વો તમામ ચીઝેં જો આસ્માનોં મેં હૈં ઔર ઝમીન મેં હૈં? આપ ફરમા

قُلْ لِّلّٰهِ ؕ كَتَبَ عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ؕ لَيَجْمَعَنَّكُمْ

દીજિયે યે અલ્લાહ હી કી હૈં. અલ્લાહ ને અપની ઝાત પર રહમત લાઝિમ કર લી હૈ. ઝરૂર વો

اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيْهِ ؕ اَلَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ

તુમ્હેં જમા કરેગા કયામત કે દિન જિસ મેં કોઈ શક નહીં. વો લોગ જિન્હોં ને અપની જાનોં કો ખસારે મેં ડાલા હૈ, વો

فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝١٢ وَلَهٗ مَا سَكَنَ فِي الَّيْلِ وَالنَّهَارِ ؕ

ઈમાન નહીં લાએંગે. ઔર અલ્લાહ કી મિલ્ક હૈં વો તમામ ચીઝેં જો રાત ઔર દિન મેં સુકૂન હાસિલ કરતી હૈં.

وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ۝١٣ قُلْ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَتَّخِذُ وَلِيًّا

ઔર વહી અલ્લાહ સુનને વાલા, ઈલ્મ વાલા હૈ. આપ ફરમા દીજિયે કે ક્યા મૈં અલ્લાહ કે અલાવા કો દોસ્ત બનાઉં,

فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ ؕ

જો અલ્લાહ આસ્માનોં ઔર ઝમીન કો પૈદા કરને વાલા હૈ ઔર વો ખાના દેતા હૈ ઔર ઉસે ખાના નહીં દિયા જાતા.

قُلْ اِنِّيْٓ اُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ اَوَّلَ مَنْ اَسْلَمَ

આપ ફરમા દીજિયે કે મુજે ઈસ કા હુકમ હૈ કે મૈં સબ સે અવ્વલ ફરમાંબરદાર બનૂં

وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۝١٤ قُلْ اِنِّيْٓ اَخَافُ اِنْ

ઔર આપ મુશરિકીન મેં સે હરગિઝ ન બનેં. આપ ફરમા દીજિયે કે અગર મૈં મેરે રબ કી નાફરમાની

عَصَيْتُ رَبِّيْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿١٥﴾ مَنْ يُّصْرَفْ

કરૂં તો મૈં ભારી દિન કે અઝાબ સે ડરતા હૂં. જિસ શખ્સ સે ઉસ દિન વો અઝાબ

عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهٗ ؕ وَ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِيْنُ ﴿١٦﴾

હટા દિયા જાએગા, તો યકીનન અલ્લાહ ને ઉસ પર રહમ ફરમાયા. ઔર યે ખુલી કામ્યાબી હૈ.

وَاِنْ يَّمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهٗۤ اِلَّا هُوَ ؕ

ઔર અગર અલ્લાહ આપ કો ઝરર પહોંચાએ તો સિવાએ ઉસ કે કોઈ ઉસ કો દૂર નહીં કર સકતા.

وَاِنْ يَّمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٧﴾

ઔર અગર અલ્લાહ આપ કો ભલાઈ પહોંચાએ તો વો હર ચીઝ પર કુદરત વાલા હૈ.

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهٖ ؕ وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْخَبِيْرُ ﴿١٨﴾

ઔર વો અપને બન્દોં પર ગાલિબ હૈ. ઔર વો હિકમત વાલા, ખબર રખને વાલા હૈ. આપ ફરમા

قُلْ اَيُّ شَيْءٍ اَكْبَرُ شَهَادَةً ؕ قُلِ اللّٰهُ ۙقف شَهِيْدٌۢ

દીજિયે કે કૌન સી ચીઝ શહાદત કે ઐતેબાર સે સબ સે બડી હૈ? આપ ફરમા દીજિયે કે અલ્લાહ! મેરે

بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ ۣقف وَاُوْحِيَ اِلَيَّ هٰذَا الْقُرْاٰنُ لِاُنْذِرَكُمْ

ઔર તુમ્હારે દરમિયાન ગવાહ હૈ. ઔર મેરી તરફ યે કુર્આન વહી કિયા ગયા તાકે મૈં ઉસ કે ઝરિયે

بِهٖ وَمَنْۢ بَلَغَ ؕ اَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُوْنَ اَنَّ

તુમ્હેં ડરાઉં ઔર ઉન્હેં ભી ડરાઉં જિન કો યે કુર્આન પહોંચે. કયા તુમ ગવાહી દેતે હો કે અલ્લાહ કે સાથ

مَعَ اللّٰهِ اٰلِهَةً اُخْرٰى ؕ قُلْ لَّاۤ اَشْهَدُ ۚ قُلْ اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ

દૂસરે માબૂદ ભી હૈં? આપ ફરમા દીજિયે કે મૈં તો ગવાહી નહીં દેતા. આપ ફરમા દીજિયે કે વો તો સિર્ફ

وَّاحِدٌ وَّاِنَّنِيْ بَرِيْٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ ﴿١٩﴾ اَلَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ وقف لازم

યકતા માબૂદ હૈ ઔર યે કે મૈં બરી હૂં ઉન ચીઝોં સે જિન કો તુમ શરીક ઠેહરાતે હો. વો લોગ જિન કો હમ ને

الْكِتٰبَ يَعْرِفُوْنَهٗ كَمَا يَعْرِفُوْنَ اَبْنَآءَهُمْ ۘ اَلَّذِيْنَ وقف لازم

કિતાબ દી વો આપ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) કો પેહચાનતે હૈં જૈસા કે વો અપને બેટોં કો પેહચાનતે હૈં.

خَسِرُوْۤا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٢٠﴾ع وَمَنْ اَظْلَمُ ع ٢ / ٨

વો લોગ જિન્હોં ને અપની જાનોં કો ખસારે મેં ડાલા હૈ અબ વો ઈમાન નહીં લાએંગે. ઔર ઉસ સે

مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِهٖ ؕ اِنَّهٗ

ઝયાદા ઝાલિમ કૌન હોગા જો અલ્લાહ પર જૂઠ ઘડે યા ઉસ કી આયતોં કો જુઠલાએ? યકીનન

لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٢١﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ثُمَّ نَقُوْلُ

ઝાલિમ લોગ ફલાહ નહીં પાએંગે. ઔર જિસ દિન હમ ઉન્હેં ઇકટ્ઠા કરેંગે, ફિર હમ

لِلَّذِيْنَ اَشْرَكُوْٓا اَيْنَ شُرَكَآؤُكُمُ الَّذِيْنَ كُنْتُمْ

મુશરિકીન સે કહેંગે તુમ્હારે વો શુરકા કહાં હૈં જિન કા તુમ દાવા કિયા

تَزْعُمُوْنَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ اِلَّآ اَنْ قَالُوْا وَاللّٰهِ

કરતે થે? ફિર ઉન કા જવાબ નહીં હોગા મગર યે કે વો કહેંગે કે હમારે રબ અલ્લાહ કી કસમ!

رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِيْنَ ﴿٢٣﴾ اُنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوْا

હમ શિર્ક નહીં કરતે થે. આપ દેખિયે કે કૈસે ઉન્હોં ને અપની જાનોં કે ખિલાફ

عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿٢٤﴾ وَمِنْهُمْ

જૂઠ બોલા ઔર ઉન સે ખો જાએંગે જો વો જૂઠ ઘડા કરતે થે. ઔર ઉન મેં સે કુછ લોગ

مَّنْ يَّسْتَمِعُ اِلَيْكَ ۚ وَ جَعَلْنَا عَلٰى قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً

વો હૈં જો આપ કી તરફ કાન લગાતે હૈં. ઔર હમ ને ઉન કે દિલોં પર પરદે રખ દિયે હૈં ઇસ સે કે

اَنْ يَّفْقَهُوْهُ وَفِيْٓ اٰذَانِهِمْ وَقْرًا ؕ وَاِنْ يَّرَوْا كُلَّ اٰيَةٍ

વો ઉસ કો સમજેં ઔર ઉન કે કાનોં મેં ડાટ રખ દી હૈ. ઔર અગર વો તમામ મોઅજિઝાત ભી દેખ લેંગે

لَّا يُؤْمِنُوْا بِهَا ؕ حَتّٰٓى اِذَا جَآءُوْكَ يُجَادِلُوْنَكَ يَقُوْلُ

તબ ભી ઉન પર ઈમાન નહીં લાએંગે. યહાં તક કે જબ વો આપ કે પાસ આતે હૈં તો આપ સે જઘડતે

الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ هٰذَآ اِلَّآ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٢٥﴾ وَهُمْ

હુવે કાફિર લોગ કેહતે હૈં કે યે નહીં હૈ મગર પેહલે લોગોં કી ઘડી હુઈ કહાનિયાં. ઔર યે

يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْـَٔوْنَ عَنْهُ ۚ وَاِنْ يُّهْلِكُوْنَ

દૂસરોં કો ઈસ સે રોકતે હૈં ઔર ખુદ ભી ઉસ સે દૂર ભાગતે હૈં. ઔર વો હલાક નહીં કરતે મગર

اِلَّآ اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ وُقِفُوْا

અપની જાનોં કો ઔર ઉન્હેં પતા નહીં. ઔર કાશ કે આપ દેખતે જબ વો આગ કે સામને ખડે કિયે જાએંગે,

عَلَى النَّارِ فَقَالُوْا يٰلَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ بِاٰيٰتِ رَبِّنَا

ફિર વો કહેંગે કે કાશ કે હમ ઝમીન મેં દોબારા લૌટાએ જાતે ઔર હમ અપને રબ કી આયાત કો ન જુઠલાતે

وَنَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٢٧﴾ بَلْ بَدَا لَهُمْ مَّا كَانُوْا

ઔર હમ ઈમાન લાને વાલોં મેં સે હોતે. બલ્કે ઉન કે સામને ખુલ જાએંગે વો જિસ કો વો ઈસ સે

يُخْفُوْنَ مِنْ قَبْلُ ؕ وَلَوْ رُدُّوْا لَعَادُوْا لِمَا نُهُوْا عَنْهُ

પેહલે છુપાયા કરતે થે. ઔર અગર વો ઝમીન મેં લૌટા ભી દિયે જાએં તબ ભી દોબારા વહી કરેંગે કે જિસ

وَاِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿٢٨﴾ وَقَالُوْٓا اِنْ هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا

સે ઉન્હેં રોકા ગયા થા ઔર યકીનન યે જૂઠ બોલ રહે હૈં ઔર યે કેહતે હૈં કે યે ઝિન્દગી નહીં હૈ મગર હમારી સિર્ફ દુન્યવી ઝિન્દગી,

وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوْثِيْنَ ﴿٢٩﴾ وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ وُقِفُوْا عَلٰى رَبِّهِمْ ؕ

ઔર હમ મરને કે બાદ ઝિન્દા કરકે ઉઠાએ નહીં જાએંગે. ઔર કાશ કે આપ દેખતે જબ વો અપને રબ કે સામને ખડે કિયે

قَالَ اَلَيْسَ هٰذَا بِالْحَقِّ ؕ قَالُوْا بَلٰى وَرَبِّنَا ؕ قَالَ فَذُوْقُوا

જાએંગે તો અલ્લાહ ફરમાએંગે કયા યે હક નહીં હૈ? તો વો કહેંગે કયૂં નહીં? હમારે રબ કી કસમ! અલ્લાહ

الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ﴿٣٠﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا ع ٣

ફરમાએંગે કે ફિર અઝાબ ચખો ઈસ વજહ સે કે તુમ કુફ્ર કરતે થે. યકીનન નુકસાન ઉઠાયા ઉન લોગોં ને જિન્હોં ને

بِلِقَآءِ اللّٰهِ ؕ حَتّٰٓى اِذَا جَآءَتْهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوْا

અલ્લાહ કી મુલાકાત કો જુઠલાયા. યહાં તક કે જબ ઉન કે પાસ કયામત અચાનક આએગી તો વો કહેંગે

يٰحَسْرَتَنَا عَلٰى مَا فَرَّطْنَا فِيْهَا ۙ وَهُمْ يَحْمِلُوْنَ اَوْزَارَهُمْ

હાય અફસોસ હમારી ઉસ કોતાહી પર જો હમ ને કયામત કે બારે મેં કી. ઔર વો અપને ગુનાહ ઉઠા રહે હોંગે

عَلٰى ظُهُوْرِهِمْ ؕ اَلَا سَآءَ مَا يَزِرُوْنَ ﴿٣١﴾ وَمَا الْحَيٰوةُ

અપની પુશ્તોં પર. સુનો! બુરા હૈ વો બોજ જો વો ઉઠા રહે હૈં. ઔર યે દુન્યવી ઝિન્દગી

الدُّنْيَآ اِلَّا لَعِبٌ وَّلَهْوٌ ؕ وَلَلدَّارُ الْاٰخِرَةُ خَيْرٌ

નહીં હૈ મગર ખેલ ઔર અલ્લાહ સે ગાફિલ કરને વાલી. ઔર અલબત્તા પિછલા ઘર બેહતર હૈ

لِّلَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿٣٢﴾ قَدْ نَعْلَمُ اِنَّهٗ

ઉન કે લિયે જો મુત્તકી હૈં. કયા ફિર તુમ અકલ નહીં રખતે? યકીનન હમેં માલૂમ હૈ કે આપ કો

لَيَحْزُنُكَ الَّذِيْ يَقُوْلُوْنَ فَاِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُوْنَكَ

ગમગીન કરતી હૈ વો બાત જો યે કેહતે હૈં, કે યે કુફ્ફાર આપ કો જૂઠા નહીં કેહતે,

وَلٰكِنَّ الظّٰلِمِيْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ يَجْحَدُوْنَ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ

લેકિન યે ઝાલિમ અલ્લાહ કી આયતોં કા ઈન્કાર કરતે હૈં. યકીનન આપ સે પેહલે પૈગમ્બરોં કો જુઠલાયા ગયા,

مِّنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوْا عَلٰى مَا كُذِّبُوْا وَاُوْذُوْا حَتّٰٓى

ફિર ઉન્હોં ને સબ્ર કિયા ઉન કે જુઠલાએ જાને પર ઔર ઉન કો ઈઝા દિયે જાને પર, યહાં તક કે

اَتٰىهُمْ نَصْرُنَا ۚ وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمٰتِ اللّٰهِ ۚ وَلَقَدْ جَآءَكَ

ઉન કે પાસ હમારી નુસ્રત આઈ. ઔર અલ્લાહ કે કલિમાત કો કોઈ બદલ નહી સકતા. યકીનન આપ કે પાસ

مِنْ نَّبَاِی الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٣٤﴾ وَاِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ

પૈગમ્બરોં કી ખબરોં મેં સે કુછ હિસ્સા આ ચુકા હૈ. ઔર યકીનન આપ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)

اِعْرَاضُهُمْ فَاِنِ اسْتَطَعْتَ اَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْاَرْضِ

પર ઉન કા ઐરાઝ ભારી હૈ, ફિર અગર આપ ઈસ કી તાકત રખતે હોં કે ઝમીન મેં કોઈ સુરંગ તલાશ કર લેં

اَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَآءِ فَتَاْتِيَهُمْ بِاٰيَةٍ ؕ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ

યા આસ્માન મેં કોઈ સીળ્હી લગા લેં, ફિર ઉન કે પાસ કોઈ મોઅજિઝા આપ લે આએં. ઔર અગર અલ્લાહ ચાહતા

النصف

لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدٰى فَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْجٰهِلِيْنَ ﴿٣٥﴾

તો ઉન કો હિદાયત પર ઈકટ્ઠા કર દેતા, ઈસ લિયે આપ જાહિલોં મેં સે ન હોં.

وقف غفران

اِنَّمَا يَسْتَجِيْبُ الَّذِيْنَ يَسْمَعُوْنَ ؕ وَالْمَوْتٰى يَبْعَثُهُمُ

બાત સિર્ફ વહી લોગ કબૂલ કરતે હૈં જો કાન લગા કર સુનતે હૈં. ઔર મુરદોં કો અલ્લાહ ઝિન્દા કર કે

اللّٰهُ ثُمَّ اِلَيْهِ يُرْجَعُوْنَ ﴿٣٦﴾ وَقَالُوْا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ

ઉઠાએંગે, ફિર અલ્લાહ કી તરફ વો લૌટાએ જાએંગે. ઔર યે કેહતે હૈં કે ઈસ નબી પર ઉસ કે રબ કી

مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ قُلْ اِنَّ اللّٰهَ قَادِرٌ عَلٰٓى اَنْ يُّنَزِّلَ اٰيَةً

તરફ સે કોઈ મોઅજિઝા કયૂં નહીં ઉતારા ગયા? આપ ફરમા દીજિયે યકીનન અલ્લાહ ઈસ પર કાદિર હૈ કે વો

وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٧﴾ وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ فِي الْاَرْضِ

કોઈ મોઅજિઝા ઉતારે લેકિન ઉન મેં સે અકસર જાનતે નહી. ઔર ઝમીન મેં કોઈ ચલને વાલા નહી ઔર ન કોઈ

وَلَا طٰٓئِرٍ يَّطِيْرُ بِجَنَاحَيْهِ اِلَّآ اُمَمٌ اَمْثَالُكُمْ ؕ مَا فَرَّطْنَا

પરિન્દા અપને બાઝુઓં કે ઝરિયે ઉડતા હૈ, મગર વો તુમ જૈસી ઉમ્મતેં હૈં. હમ ને ઈસ કિતાબ મેં

فِي الْكِتٰبِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ اِلٰى رَبِّهِمْ يُحْشَرُوْنَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِيْنَ

કોઈ ચીઝ નહી છોડી. ફિર અપને રબ કી તરફ ઉન્હેં ઈકટ્ઠા કિયા જાએગા. ઔર વો લોગ જિન્હોં ને

كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا صُمٌّ وَّ بُكْمٌ فِي الظُّلُمٰتِ ؕ مَنْ يَّشَاِ اللّٰهُ

હમારી આયતોં કો જુઠલાયા વો બેહરે હૈં ઔર ગૂંગે હૈં, તારીકિયોં મેં હૈં. જિસ કો અલ્લાહ ચાહેં

يُضْلِلْهُ ؕ وَمَنْ يَّشَاْ يَجْعَلْهُ عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٣٩﴾

ઉસે ગુમરાહ કર દેતે હૈં ઔર જિસે અલ્લાહ ચાહતે હૈં ઉસે સીધે રાસ્તે પર કર દેતે હૈં.

قُلْ اَرَءَيْتَكُمْ اِنْ اَتٰىكُمْ عَذَابُ اللّٰهِ اَوْ اَتَتْكُمُ السَّاعَةُ

આપ ફરમા દીજિયે કયા તુમ્હારી રાય હૈ કે અગર તુમ્હારે પાસ અલ્લાહ કા અઝાબ આ જાએ યા તુમ્હારે પાસ

اَغَيْرَ اللّٰهِ تَدْعُوْنَ ۚ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝٤٠ بَلْ اِيَّاهُ

કયામત આ જાએ, કયા અલ્લાહ કે અલાવા કો તુમ પુકારોગે અગર તુમ સચ્ચે હો? બલ્કે તુમ ઉસી કો

تَدْعُوْنَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُوْنَ اِلَيْهِ اِنْ شَآءَ

પુકારોગે, ફિર વહી દૂર કરેગા વો જિસ કી તરફ તુમ પુકારતે હો અગર વો ચાહેગા ઔર તુમ ભૂલ

وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُوْنَ ۝٤١ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَآ اِلٰٓى اُمَمٍ ع ٥

જાઓગે ઉન કો જિન કો તુમ શરીક ઠેહરાતે થે. ઔર યકીનન હમ ને રસૂલ ભેજે ઉન ઉમ્મતોં કી તરફ

مِّنْ قَبْلِكَ فَاَخَذْنٰهُمْ بِالْبَاْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ لَعَلَّهُمْ

જો આપ સે પેહલે થીં, ફિર હમ ને ઉન કો પકડા સખ્તી ઔર તકલીફ કે ઝરિયે, શાયદ કે વો આજિઝી કરેં.

يَتَضَرَّعُوْنَ ۝٤٢ فَلَوْلَآ اِذْ جَآءَهُمْ بَاْسُنَا تَضَرَّعُوْا

ફિર જબ ઉન કે પાસ હમારા અઝાબ આયા તો ઉન્હોં ને આજિઝી કયૂં નહીં કી?

وَلٰكِنْ قَسَتْ قُلُوْبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ مَا كَانُوْا

લેકિન ઉન કે દિલ સખ્ત હો ગએ ઔર ઉન કે લિયે શયતાન ને મુઝય્યન કિયે વો આમાલ જો વો

يَعْمَلُوْنَ ۝٤٣ فَلَمَّا نَسُوْا مَا ذُكِّرُوْا بِهٖ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ

કરતે થે. ફિર જબ ઉન્હોં ને ભુલા દિયા ઉસે જિસ કે ઝરિયે ઉન્હેં નસીહત કી ગઈ થી, તો હમ ને ઉન પર

اَبْوَابَ كُلِّ شَىْءٍ ۭ حَتّٰٓى اِذَا فَرِحُوْا بِمَآ اُوْتُوْٓا اَخَذْنٰهُمْ

હર ચીઝ કે દરવાઝે ખોલ દિયે. યહાં તક કે જબ વો ઈતરાએ ઉસ કી વજહ સે જો ઉન્હેં દિયા ગયા થા

بَغْتَةً فَاِذَا هُمْ مُّبْلِسُوْنَ ۝٤٤ فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ

તો હમ ને ઉન્હેં અચાનક પકડ લિયા, ફિર વો માયૂસ હો કર રેહ ગએ. ફિર ઝાલિમ કૌમ કી જડ

الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ۭ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝٤٥ قُلْ

કાટ દી ગઈ. ઔર તમામ તારીફેં અલ્લાહ રબ્બુલ આલમીન કે લિયે હૈં. આપ ફરમા દીજિયે તુમ્હારી કયા રાય

اَرَءَيْتُمْ اِنْ اَخَذَ اللّٰهُ سَمْعَكُمْ وَاَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ

હૈ અગર અલ્લાહ તુમ્હારી કુવ્વતે સિમાઅ ઔર તુમ્હારી બસારત કો લે લે ઔર તુમ્હારે દિલોં પર

عَلٰى قُلُوْبِكُمْ مَّنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَاْتِيْكُمْ بِهٖ ۭ اُنْظُرْ

મુહર લગા દે, તો અલ્લાહ કે અલાવા કૌન માબૂદ હૈ જો ઉસ કો તુમ્હારે પાસ લે આએ? આપ દેખિયે

كَيْفَ نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُوْنَ ﴿٤٦﴾ قُلْ

કે હમ કૈસે આયતોં કો ફેર ફેર કર બયાન કરતે હૈં, ફિર ભી વો ઐરાઝ કર રહે હૈં. આપ ફરમા દીજિયે

اَرَءَيْتَكُمْ اِنْ اَتٰىكُمْ عَذَابُ اللّٰهِ بَغْتَةً اَوْ جَهْرَةً

તુમ્હારી કયા રાય હૈ અગર તુમ્હારે પાસ અલ્લાહ કા અઝાબ અચાનક આ જાએ યા ખુલ્લમ ખુલ્લા આ જાએ

هَلْ يُهْلَكُ اِلَّا الْقَوْمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٤٧﴾ وَمَا نُرْسِلُ

તો સિવાએ ઝાલિમોં કે કોઈ ઔર હલાક હોગા? ઔર હમ રસૂલોં કો નહીં ભેજતે

الْمُرْسَلِيْنَ اِلَّا مُبَشِّرِيْنَ وَ مُنْذِرِيْنَ ۚ فَمَنْ اٰمَنَ

મગર બશારત દેને વાલે ઔર ડરાને વાલે બના કર. ફિર જો ઈમાન લાએ

وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٤٨﴾

ઔર ઈસ્લાહ કરે તો ઉન પર ન ખૌફ હોગા ઔર ન વો ગમગીન હોંગે.

وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوْا

ઔર વો લોગ જિન્હોં ને હમારી આયતોં કો જુઠલાયા ઉન્હેં અઝાબ પહોંચ કર રહેગા ઈસ વજહ સે કે

يَفْسُقُوْنَ ﴿٤٩﴾ قُلْ لَّاۤ اَقُوْلُ لَكُمْ عِنْدِىْ خَزَآئِنُ اللّٰهِ

વો નાફરમાન થે. આપ ફરમા દીજિયે કે મૈં તુમ સે નહીં કેહતા કે મેરે પાસ અલ્લાહ કે ખઝાને હૈં

وَلَاۤ اَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَاۤ اَقُوْلُ لَكُمْ اِنِّىْ مَلَكٌ ۚ

ઔર ન મૈં ગૈબ જાનતા હૂં ઔર ન મૈં યે કેહતા હૂં કે મૈં ફરિશ્તા હૂં. મૈં તો સિર્ફ

اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوْحٰۤى اِلَىَّ ؕ قُلْ هَلْ يَسْتَوِى الْاَعْمٰى

ઉસ કે પીછે ચલતા હૂં જો મેરી તરફ વહી કિયા જા રહા હૈ. આપ ફરમા દીજિયે કે કયા અન્ધા ઔર

وَالْبَصِيْرُ ؕ اَفَلَا تَتَفَكَّرُوْنَ ﴿٥٠﴾ ع وَ اَنْذِرْ بِهِ الَّذِيْنَ

બીના બરાબર હો સકતે હૈં? કયા ફિર તુમ સોચતે નહીં હો? ઔર આપ ઈસ કે ઝરિયે ડરાઈયે ઉન કો જો

يَخَافُوْنَ اَنْ يُّحْشَرُوْۤا اِلٰى رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ

ડરતે હૈં ઈસ સે કે વો ઇકટ્ઠે કિયે જાએંગે ઉન કે રબ કી તરફ, ઉન કે લિયે ઉસ કે અલાવા

مِّنْ دُوْنِهٖ وَلِىٌّ وَّلَا شَفِيْعٌ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿٥١﴾

કોઈ મદદગાર ઔર સિફારિશી નહીં હોગા, (ડરાઈયે) તાકે વો ડરેં.

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَدٰوةِ وَالْعَشِىِّ

ઔર આપ ઉન કો ન ધુત્કારેં જો અપને રબ કો પુકારતે હૈં સુબ્હ વ શામ

يُرِيْدُوْنَ وَجْهَهٗ ؕ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ
ઔર ઉસ કી રઝા ચાહતે હૈં. આપ પર ઉન કે હિસાબ મેં સે કુછ ભી

مِّنْ شَيْءٍ وَّمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِّنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ
નહીં હૈ ઔર ન આપ કે હિસાબ મેં સે ઉન પર કુછ હૈ, ફિર આપ ઉન કો ધુત્કાર દોગે તો આપ

فَتَكُوْنَ مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ۝۵۲ وَ كَذٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ
ભી ઝાલિમોં મેં સે બન જાઓગે. ઔર ઈસી તરહ હમ ને ઉન મેં સે એક કો દૂસરે કે લિયે ફિત્ના

بِبَعْضٍ لِّيَقُوْلُوْٓا اَهٰٓؤُلَآءِ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ
(આઝમાઈશ કા ઝરિયા) બનાયા તાકે વો કહેં કે કયા યહી લોગ હૈં જિન પર હમારે દરમિયાન મેં સે

مِّنْۢ بَيْنِنَا ؕ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِالشّٰكِرِيْنَ ۝۵۳ وَاِذَا جَآءَكَ
અલ્લાહ ને ઈન્આમ ફરમાયા? કયા અલ્લાહ કદર કરને વાલોં કો ખૂબ નહીં જાનતે? ઔર જબ આપ કે

الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِاٰيٰتِنَا فَقُلْ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ
પાસ આએં વો લોગ જો હમારી આયતોં પર ઈમાન રખતે હૈં તો આપ કહિયે અસ્સલામુ અલયકુમ,

رَبُّكُمْ عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ۙ اَنَّهٗ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ
તુમ્હારે રબ ને અપની ઝાત પર રહમત લાઝિમ કર લી હૈ કે જો તુમ મેં સે કોઈ બુરા કામ કર લેગા

سُوْٓءًۢا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْۢ بَعْدِهٖ وَاَصْلَحَ ۙ فَاَنَّهٗ
નાવાકિફીય્યત સે, ફિર વો ઉસ કે બાદ તૌબા કર લેગા ઔર ઈસ્લાહ કર લેગા તો યકીનન અલ્લાહ

غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝۵۴ وَ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ وَلِتَسْتَبِيْنَ
બખ્શને વાલા, નિહાયત રહમ વાલા હૈ. ઔર ઈસી તરહ હમ આયાત તફસીલ સે બયાન કરતે હૈં ઔર ઈસ લિયે તાકે

سَبِيْلُ الْمُجْرِمِيْنَ ۝۵۵ قُلْ اِنِّيْ نُهِيْتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِيْنَ ۶ع ۱۴
મુજરિમોં કા રાસ્તા સાફ હો જાએ. આપ ફરમા દીજિયે મુજે ઈસ સે મના કિયા ગયા હૈ કે મૈં ઈબાદત કરૂં ઉન કી

تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ قُلْ لَّآ اَتَّبِعُ اَهْوَآءَكُمْ ۙ
અલ્લાહ કો છોડ કર કે જિન કો તુમ પુકારતે હો. આપ ફરમા દીજિયે કે મૈં તુમ્હારી ખ્વાહિશાત કે પીછે નહીં ચલૂંગા,

قَدْ ضَلَلْتُ اِذًا وَّمَآ اَنَا مِنَ الْمُهْتَدِيْنَ ۝۵۶ قُلْ
યકીનન તબ તો મૈં ગુમરાહ હો જાઉગા ઔર મૈં હિદાયતયાફતા લોગોં મેં સે નહીં હૂંગા. આપ ફરમા દીજિયે

اِنِّيْ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّيْ وَ كَذَّبْتُمْ بِهٖ ؕ مَا عِنْدِيْ
યકીનન મૈં અપને રબ કી તરફ સે રોશન દલીલ પર હૂં ઔર તુમ ને ઉસ કો જુઠલાયા. મેરે પાસ વો અઝાબ

مَا تَسْتَعْجِلُوْنَ بِهٖ ؕ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ ؕ يَقُصُّ الْحَقَّ

નહીં હે જિસ કો તુમ જલ્દી તલબ કર રહે હો. હુકમ તો સિર્ફ અલ્લાહ હી કા ચલતા હૈ. અલ્લાહ હક કો બયાન

وَهُوَ خَيْرُ الْفٰصِلِيْنَ ﴿٥٧﴾ قُلْ لَّوْ اَنَّ عِنْدِيْ

કરતા હૈ ઔર વો બેહતરીન ફૈસલા કરને વાલા હૈ. આપ ફરમા દીજિયે કે અગર મેરે પાસ વો અઝાબ હોતા

مَا تَسْتَعْجِلُوْنَ بِهٖ لَقُضِيَ الْاَمْرُ بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ ؕ

જિસ કો તુમ જલ્દી તલબ કર રહે હો તો મુઆમલા મેરે ઔર તુમ્હારે દરમિયાન ખત્મ કર દિયા જાતા.

وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿٥٨﴾ وَ عِنْدَهٗ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ

ઔર અલ્લાહ ઝાલિમોં કો ખૂબ જાનતે હૈં. ઔર અલ્લાહ કે પાસ ગૈબ કી કૂંજિયાં હૈં,

لَا يَعْلَمُهَاۤ اِلَّا هُوَ ؕ وَ يَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ؕ

ઉન કો સિવાએ અલ્લાહ કે કોઈ નહીં જાનતા. ઔર અલ્લાહ જાનતા હૈ ઉન તમામ ચીઝોં કો જો ખુશ્કી

وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَّرَقَةٍ اِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ

ઔર સમન્દર મેં હૈં. ઔર કોઈ પત્તા નહીં ગિરતા મગર અલ્લાહ ઉસે જાનતા હૈ ઔર કોઈ દાના ઝમીન કી

فِيْ ظُلُمٰتِ الْاَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَّلَا يَابِسٍ اِلَّا

તારીકિયોં મેં નહીં હોતા ઔર ન કોઈ તર ચીઝ ઔર ન ખુશ્ક ચીઝ હૈ, મગર વો સાફ સાફ

فِيْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ﴿٥٩﴾ وَهُوَ الَّذِيْ يَتَوَفّٰىكُمْ بِالَّيْلِ

બયાન કરને વાલી કિતાબ (યાની લવ્હે મહફૂઝ) મેં હૈ. ઔર વહી અલ્લાહ તુમ્હેં રાત મેં વફાત દેતા હૈ

وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيْهِ

ઔર વો જાનતા હૈ ઉન આમાલ કો જો તુમ દિન મેં કરતે હો, ફિર વો તુમ્હેં ઉઠાતા હૈ નીન્દ સે દિન મેં

لِيُقْضٰۤى اَجَلٌ مُّسَمًّى ۚ ثُمَّ اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ

તાકે મુકર્રર કી હુઈ આખિરી મુદ્દત પૂરી કી જા સકે. ફિર ઉસી કી તરફ તુમ્હેં લૌટ કર જાના હૈ,

ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٦٠﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ ع ١٣

ફિર વો તુમ્હેં ખબર દેગા ઉન કામોં કી જો તુમ કરતે થે. ઔર વો અપને બન્દોં પર ગાલિબ

عِبَادِهٖ وَ يُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً ؕ حَتّٰۤى اِذَا جَآءَ

હૈ ઔર વો તુમ પર મુહાફિઝ ફરિશ્તે ભેજતા હૈ. યહાં તક કે જબ તુમ મેં સે કિસી એક કી મૌત કા વકત

اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُوْنَ ﴿٦١﴾

કરીબ આતા હૈ તો ઉસે હમારે ભેજે હુવે ફરિશ્તે વફાત દેતે હૈં ઔર વો કોતાહી નહીં કરતે. ફિર વો

ثُمَّ رُدُّوْٓا اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰىهُمُ الْحَقِّ ؕ اَلَا لَهُ الْحُكْمُ ۫

લૌટાએ જાએંગે અલ્લાહ કી તરફ જો ઉન કા હકીકી મૌલા હૈ. સુનો! ઉસી કે લિયે હુકમ હૈ ઔર વો

وَهُوَ اَسْرَعُ الْحٰسِبِيْنَ ﴿٦٢﴾ قُلْ مَنْ يُّنَجِّيْكُمْ

હિસાબ લેને વાલોં મેં સબ સે તેઝ હિસાબ લેને વાલા હૈ. આપ ફરમા દીજિયે કૌન તુમ્હેં ખુશ્કી ઔર

مِّنْ ظُلُمٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُوْنَهٗ تَضَرُّعًا وَّخُفْيَةً ۚ

સમન્દર કી તારીકિયોં સે નજાત દેતા હૈ, તુમ ઉસી કો પુકારતે હો આજિઝી સે ઔર ચુપકે ચુપકે.

لَئِنْ اَنْجٰىنَا مِنْ هٰذِهٖ لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ﴿٦٣﴾

કે અગર વો હમેં ઈસ સે નજાત દેગા તો હમ ઝરૂર શુક્ર કરને વાલોં મેં સે બન જાએંગે.

قُلِ اللّٰهُ يُنَجِّيْكُمْ مِّنْهَا وَ مِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ اَنْتُمْ

આપ ફરમા દીજિયે કે અલ્લાહ હી તુમ્હેં ઉસ સે નજાત દેતા હૈ ઔર હર તકલીફ સે નજાત દેતા હૈ, ફિર તુમ

تُشْرِكُوْنَ ﴿٦٤﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلٰٓى اَنْ يَّبْعَثَ عَلَيْكُمْ

શિર્ક કરને લગ જાતે હો. આપ ફરમા દીજિયે કે વો અલ્લાહ ઈસ પર કાદિર હૈ કે તુમ પર અઝાબ

عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ اَوْ مِنْ تَحْتِ اَرْجُلِكُمْ اَوْ يَلْبِسَكُمْ

ભેજે તુમ્હારે ઉપર સે યા તુમ્હારે પૈરોં કે નીચે સે યા મુખ્તલિફ ફિરકે બના કર

شِيَعًا وَّ يُذِيْقَ بَعْضَكُمْ بَاْسَ بَعْضٍ ؕ اُنْظُرْ كَيْفَ

તુમ્હેં ખલત મલત કર દે ઔર તુમ્હેં આપસ કી લડાઈ કા મઝા ચખાએ. આપ દેખિયે કે હમ

نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُوْنَ ﴿٦٥﴾ وَكَذَّبَ بِهٖ

આયતોં કો કૈસે ફેર ફેર કર બયાન કરતે હૈં તાકે વો સમજેં. ઔર આપ કી કૌમ ને ઉસે

قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ ؕ قُلْ لَّسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيْلٍ ﴿٦٦﴾

જુઠલાયા હાલાંકે વો હક હૈ. આપ ફરમા દીજિયે કે મૈં તુમ પર મુસલ્લત નહીં હૂં.

لِكُلِّ نَبَاٍ مُّسْتَقَرٌّ ۫ وَّسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿٦٧﴾ وَاِذَا رَاَيْتَ

હર ખબર કે લિયે એક વાકેઅ હોને કા વકત હૈ. ઔર અનકરીબ તુમ્હેં માલૂમ હો જાએગા. ઔર જબ આપ

الَّذِيْنَ يَخُوْضُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِنَا فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ

દેખેં ઉન લોગોં કો જો હમારી આયતોં કે બારે મેં બેહૂદા કલામ કરતે હૈં તો આપ ઉન સે ઐરાઝ કીજિયે

حَتّٰى يَخُوْضُوْا فِيْ حَدِيْثٍ غَيْرِهٖ ؕ وَاِمَّا يُنْسِيَنَّكَ

યહાં તક કે વો ઉસ કે અલાવા કિસી દૂસરી બાત મેં લગ જાએં. ઔર અગર આપ કો શયતાન

الشَّيْطٰنُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرٰى مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٦٨﴾

ભુલા દે તો આપ યાદ આને કે બાદ ઝાલિમ કૌમ કે સાથ ન બૈઠિયે.

وَمَا عَلَى الَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ

ઔર મુત્તકિયોં પર ઉન કે હિસાબ કી ઝિમ્મેદારી ઝરા ભી નહીં,

وَّلٰكِنْ ذِكْرٰى لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿٦٩﴾ وَذَرِ الَّذِيْنَ

લેકિન નસીહત કર દેના હૈ, શાયદ વો મુત્તકી બન જાએં. ઔર આપ છોડ દીજિયે ઉન લોગોં કો

اتَّخَذُوْا دِيْنَهُمْ لَعِبًا وَّ لَهْوًا وَّغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ

જિન્હોં ને અપના દીન લહવ વ લઈબ કો બના રખા હૈ ઔર ઉન કો દુન્યવી ઝિન્દગી ને ધોકે મે ડાલ રખા હૈ

الدُّنْيَا وَ ذَكِّرْ بِهٖٓ اَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌۢ بِمَا كَسَبَتْ ۚ

ઔર ઈસ કી આપ નસીહત કરતે રહિયે કે કહીં કોઈ શખ્સ ઉન આમાલ કી વજહ સે હલાક હો જાએ જો

لَيْسَ لَهَا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيٌّ وَّلَا شَفِيْعٌ ۚ

ઉસ ને કિયે, કે ઉસ કે લિયે અલ્લાહ કે અલાવા કોઈ મદદગાર ઔર સિફારિશી ન હો.

وَاِنْ تَعْدِلْ كُلَّ عَدْلٍ لَّا يُؤْخَذْ مِنْهَا ؕ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ

ઔર અગર વો સારે ફિદયે ભી દે દેગા તો ઉસ કી તરફ સે નહીં લિયે જાએંગે. યહી વો લોગ હૈં

اُبْسِلُوْا بِمَا كَسَبُوْا ۚ لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيْمٍ وَّعَذَابٌ

જો હલાક હુવે ઉન આમાલ કી વજહ સે જો ઉન્હોં ને કિયે. ઉન કે લિયે ગરમ પાની સે પીના હોગા ઔર દર્દનાક

اَلِيْمٌۢ بِمَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ ﴿٧٠﴾ قُلْ اَنَدْعُوْا مِنْ دُوْنِ ع ١٠

અઝાબ હોગા ઈસ વજહ સે કે વો કુફ્ર કરતે થે. આપ ફરમા દીજિયે કયા હમ પુકારેં અલ્લાહ કો છોડ કર કે

اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَ نُرَدُّ عَلٰٓى اَعْقَابِنَا

ઉન ચીઝોં કો જો હમેં ન નફા દે સકતી હૈં ઔર ન હમેં ઝરર પહોંચા સકતી હૈં ઔર હમ પલટ જાએં

بَعْدَ اِذْ هَدٰىنَا اللّٰهُ كَالَّذِى اسْتَهْوَتْهُ الشَّيٰطِيْنُ

હમારી એડિયોં કે બલ ઈસ કે બાદ કે અલ્લાહ ને હમેં હિદાયત દી, ઉસ શખ્સ કી તરહ જિસ કો

فِى الْاَرْضِ حَيْرَانَ ۖ لَهٗٓ اَصْحٰبٌ يَّدْعُوْنَهٗٓ

શયાતીન ને ખબ્તી બના દિયા હો, ઝમીન મેં હૈરાન હો. ઉસ કે દોસ્ત ઉસ કો બુલા રહે હોં હિદાયત કી

اِلَى الْهُدَى ائْتِنَا ؕ قُلْ اِنَّ هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى ؕ

તરફ કે તૂ હમારે પાસ આ જા. આપ ફરમા દીજિયે કે યકીનન અલ્લાહ કી હિદાયત વહી હિદાયત હૈ.

وَاُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۷۱﴾ وَاَنْ اَقِيْمُوا

ઔર હમેં હુકમ દિયા ગયા હૈ કે હમ રબ્બુલ આલમીન કે સામને જુક જાએં. ઔર યે કે નમાઝ

الصَّلٰوةَ وَاتَّقُوْهُ ؕ وَهُوَ الَّذِيْٓ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿۷۲﴾

કાઈમ કરો ઔર ઉસ સે ડરો. ઔર વહી અલ્લાહ હૈ જિસ કી તરફ તુમ ઈકટ્ઠે કિયે જાઓગે.

وَهُوَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ؕ

ઔર વહી અલ્લાહ હૈ જિસ ને આસ્માનોં ઔર ઝમીન કો પૈદા કિયા હક કે સાથ.

وَيَوْمَ يَقُوْلُ كُنْ فَيَكُوْنُ ۬ؕ قَوْلُهُ الْحَقُّ ؕ وَلَهُ

ઔર જિસ દિન વો કેહતા હૈ 'હો જા', તો વો હો જાતા હૈ. ઉસ કા કેહના હક હૈ. ઔર ઉસી કે લિયે સલ્તનત હૈ

الثلثة

الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّوْرِ ؕ عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ؕ

ઉસ દિન જિસ દિન સૂર મેં ફૂંકા જાએગા. વો છુપી હુઈ ઔર ઝાહિર ચીઝ કો જાનને વાલા હૈ.

وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْخَبِيْرُ ﴿۷۳﴾ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ لِاَبِيْهِ

ઔર વો હિકમત વાલા, બાખબર હૈ. ઔર જબ ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને અપને બાપ આઝર સે

اٰزَرَ اَتَتَّخِذُ اَصْنَامًا اٰلِهَةً ۚ اِنِّيْٓ اَرٰىكَ وَقَوْمَكَ

ફરમાયા કે કયા આપ બુતોં કો માબૂદ બનાતે હો? યકીનન મૈં આપ કો ઔર આપ કી કૌમ કો

فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۷۴﴾ وَكَذٰلِكَ نُرِيْٓ اِبْرٰهِيْمَ

ખુલી ગુમરાહી મેં દેખ રહા હૂં. ઔર ઈસી તરહ હમ ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કો

مَلَكُوْتَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلِيَكُوْنَ

દિખાને લગે આસ્માનોં ઔર ઝમીન કી સલ્તનત તાકે વો યકીન

مِنَ الْمُوْقِنِيْنَ ﴿۷۵﴾ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ الَّيْلُ رَاٰ كَوْكَبًا ۚ

કરને વાલોં મેં સે હોં. ફિર જબ ઉન પર રાત છા ગઈ તો ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને સિતારા દેખા.

قَالَ هٰذَا رَبِّيْ ۚ فَلَمَّآ اَفَلَ قَالَ لَآ اُحِبُّ الْاٰفِلِيْنَ ﴿۷۶﴾

કેહને લગે યે મેરા રબ હૈ. ફિર જબ વો ડૂબ ગયા તો ફરમાને લગે કે મૈં ડૂબને વાલોં સે મહબ્બત નહીં

فَلَمَّا رَاَ الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هٰذَا رَبِّيْ ۚ

કરતા. ફિર જબ આપ ને ચમકતા હુવા ચાંદ દેખા તો ફરમાયા યે મેરા રબ હૈ.

فَلَمَّآ اَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَّمْ يَهْدِنِيْ رَبِّيْ لَاَكُوْنَنَّ

ફિર જબ વો ભી ડૂબ ગયા તો ફરમાયા કે અગર મુજે મેરે રબ ને હિદાયત ન દી, તો મૈં ગુમરાહ લોગોં

مِنَ الْقَوْمِ الضَّآلِّيْنَ ﴿٧٧﴾ فَلَمَّا رَاَ الشَّمْسَ بَازِغَةً

મેં સે હો જાઉંગા. ફિર જબ ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને જગમગાતા સૂરજ દેખા તો

قَالَ هٰذَا رَبِّيْ هٰذَآ اَكْبَرُ ۚ فَلَمَّآ اَفَلَتْ قَالَ

ફરમાયા યે મેરા રબ હૈ કે યે સબ સે બડા હૈ. ફિર જબ વો ડૂબ ગયા તો ફરમાયા

يٰقَوْمِ اِنِّيْ بَرِيْٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ ﴿٧٨﴾ اِنِّيْ وَجَّهْتُ

એ મેરી કૌમ! યકીનન મૈં તુમ્હારે શિર્ક સે બરી હૂં. યકીનન મૈં ને સબ તરફ સે કટ કર અપના

وَجْهِيَ لِلَّذِيْ فَطَرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ حَنِيْفًا

રુખ કર લિયા હૈ ઉસ ઝાત કી તરફ જિસ ને આસ્માનોં ઔર ઝમીન કો પૈદા કિયા ઔર મૈં મુશરિકીન

وَّمَآ اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿٧٩﴾ وَحَآجَّهٗ قَوْمُهٗ ؕ قَالَ

મેં સે નહીં હૂં ઔર ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) સે હુજ્જતબાઝી કી ઉન કી કૌમ ને. ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને

اَتُحَآجُّوْٓنِّيْ فِي اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰىنِ ؕ وَلَآ اَخَافُ

ફરમાયા કયા તુમ મુજ સે હુજ્જતબાઝી કરતે હો અલ્લાહ કે બારે મેં હાલાંકે ઉસ ને મુજે હિદાયત દી હૈ. ઔર

مَا تُشْرِكُوْنَ بِهٖٓ اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ رَبِّيْ شَيْـًٔا ؕ وَسِعَ رَبِّيْ

મૈં ઝરા ભી નહીં ડરતા ઉન ચીઝોં સે જિન કો તુમ શરીક ઠેહરાતે હો મગર યે કે મેરા રબ ચાહે. મેરા રબ હર

كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ؕ اَفَلَا تَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٨٠﴾ وَ كَيْفَ

ચીઝ પર ઈલ્મ કે ઐતેબાર સે વસીઅ હૈ. કયા ફિર તુમ નસીહત હાસિલ નહીં કરતે? ઔર કૈસે

اَخَافُ مَآ اَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُوْنَ اَنَّكُمْ اَشْرَكْتُمْ

મૈં ડરૂંગા ઉન ચીઝોં સે જિન કો તુમ ને શરીક ઠેહરા રખા હૈ હાલાંકે તુમ નહીં ડરતે ઈસ સે કે તુમ ને અલ્લાહ

بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ عَلَيْكُمْ سُلْطٰنًا ؕ

કે સાથ શરીક ઠેહરા રખા હૈ ઐસી ચીઝોં કો જિસ પર અલ્લાહ ને તુમ પર કોઈ દલીલ નહીં ઉતારી.

فَاَيُّ الْفَرِيْقَيْنِ اَحَقُّ بِالْاَمْنِ ۚ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٨١﴾ وقف لازم

ફિર દોનોં જમાઅતોં મેં સે કૌન સી જમાઅત અમન કી ઝયાદા હકદાર હૈ, અગર તુમ ઈલ્મ રખતે હો?

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَلَمْ يَلْبِسُوْٓا اِيْمَانَهُمْ بِظُلْمٍ اُولٰٓئِكَ

વો લોગ જો ઈમાન લાએ ઔર જિન્હોં ને અપને ઈમાન કો ઝુલ્મ કે સાથ નહીં મિલાયા, તો ઉન્હી

لَهُمُ الْاَمْنُ وَهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿٨٢﴾ وَ تِلْكَ حُجَّتُنَآ ع ١٥ ٩

લોગોં કે લિયે અમન હૈ ઔર વહી હિદાયતયાફ્તા હૈં. ઔર યે હમારી હુજ્જત હૈ

اٰتَيْنٰهَآ اِبْرٰهِيْمَ عَلٰى قَوْمِهٖ ؕ نَرْفَعُ دَرَجٰتٍ مَّنْ نَّشَآءُ ؕ

જો હમ ને દી ઇબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કો ઉન કી કૌમ કે ખિલાફ. હમ દરજાત બુલન્દ કરતે હૈં જિસ કે ચાહતે હૈં. યકીનન

اِنَّ رَبَّكَ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿٨٣﴾ وَوَهَبْنَا لَهٗٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ ؕ

તેરા રબ હિકમત વાલા, ઇલ્મ વાલા હૈ. ઔર હમ ને ઇબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કો ઇસ્હાક ઔર યઅકૂબ (અલૈહિમસ્સલામ)

كُلًّا هَدَيْنَا ۚ وَ نُوْحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهٖ دَاوٗدَ

અતા કિયે. સબ કો હમ ને હિદાયત દી. ઔર નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) કો હમ ને ઉસ સે પેહલે હિદાયત દી ઔર ઉન્હી કી ઔલાદ

وَ سُلَيْمٰنَ وَ اَيُّوْبَ وَ يُوْسُفَ وَ مُوْسٰى وَ هٰرُوْنَ ؕ وَ كَذٰلِكَ

મેં સે દાવૂદ ઔર સુલૈમાન ઔર અય્યૂબ ઔર યૂસુફ ઔર મૂસા ઔર હારૂન (અલૈહિમુસ્સલામ) કો હિદાયત દી. ઔર ઈસી તરહ

نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٨٤﴾ وَ زَكَرِيَّا وَ يَحْيٰى وَ عِيْسٰى وَ اِلْيَاسَ ؕ

હમ નેકી કરને વાલોં કો બદલા દેતે હૈં. ઔર ઝકરીય્યા ઔર યહયા ઔર ઈસા ઔર ઈલ્યાસ (અલૈહિમુસ્સલામ) કો હિદાયત દી.

كُلٌّ مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٨٥﴾ وَ اِسْمٰعِيْلَ وَالْيَسَعَ وَ يُوْنُسَ

સબ કે સબ સુલહા મેં સે થે. ઔર ઈસ્માઈલ ઔર અલયસઅ ઔર યૂનુસ ઔર લૂત (અલૈહિમુસ્સલામ) કો

وَ لُوْطًا ؕ وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿٨٦﴾ وَمِنْ اٰبَآئِهِمْ

હિદાયત દી. ઔર ઇન સબ કો હમ ને તમામ જહાન વાલોં પર ફઝીલત દી. ઔર ઉન કે બાપ દાદા ઔર ઉન

وَ ذُرِّيّٰتِهِمْ وَ اِخْوَانِهِمْ ۚ وَاجْتَبَيْنٰهُمْ وَ هَدَيْنٰهُمْ

કી ઔલાદ ઔર ઉન કે ભાઈયોં મેં સે ભી હિદાયત દી. ઔર હમ ને ઉન કો મુન્તખબ કિયા ઔર હમ ને ઉન કો

اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٨٧﴾ ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ يَهْدِىْ بِهٖ مَنْ

હિદાયત દી સીધે રાસ્તે કી. યે અલ્લાહ કી હિદાયત હૈ, ઉસ કે ઝરિયે વો હિદાયત દેતા હૈ જિસે

يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ؕ وَلَوْ اَشْرَكُوْا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا

ચાહતા હૈ અપને બન્દોં મેં સે. ઔર અગર યે અમ્બિયા ભી શિર્ક કરતે તો ઉન સે હબ્ત હો જાતે વો

يَعْمَلُوْنَ ﴿٨٨﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ

અમલ જો ઉન્હોં ને કિયે. યે વો થે કે જિન્હેં હમ ને કિતાબ ઔર શરીઅત ઔર

وَالنُّبُوَّةَ ۚ فَاِنْ يَّكْفُرْ بِهَا هٰٓؤُلَآءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا

નુબુવ્વત દી. ફિર અગર યે લોગ ઉસ કે સાથ કુફ્ર કરેંગે તો હમ ઈસે ઐસી કૌમ કો સોંપ દેંગે જો ઉસ કે

لَّيْسُوْا بِهَا بِكٰفِرِيْنَ ﴿٨٩﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ هَدَى اللّٰهُ فَبِهُدٰىهُمُ

સાથ કુફ્ર કરને વાલી નહીં હોગી. યહી લોગ હૈં જિન કો અલ્લાહ ને હિદાયત દી, તો ઉન કી હિદાયત કી

اقْتَدِهْ ؕ قُلْ لَّآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا ؕ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٰى

આપ ઈકતિદા કીજિયે. આપ ફરમા દીજિયે કે મૈં ઈસ પર તુમ સે કિસી અજર કા સવાલ નહી કરતા. યે તો સિર્ફ તમામ

١٠ ع ٨ ١٤ لِلْعٰلَمِيْنَ ﴿٩٠﴾ وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖۤ اِذْ قَالُوْا

જહાન વાલોં કે લિયે નસીહત હૈ. ઔર ઉન્હોં ને અલ્લાહ કી કદર નહી પેહચાની જૈસા કે ઉસ કી કદર પેહચાનને કા હક હૈ,

مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ عَلٰى بَشَرٍ مِّنْ شَيْءٍ ؕ قُلْ مَنْ اَنْزَلَ الْكِتٰبَ

જબ કે ઉન્હોં ને કહા કે અલ્લાહ ને કિસી બશર પર કોઈ ચીઝ નહી ઉતારી. આપ ફરમા દીજિયે કે કિસ ને ઉતારી વો કિતાબ

الَّذِيْ جَآءَ بِهٖ مُوْسٰى نُوْرًا وَّهُدًى لِّلنَّاسِ تَجْعَلُوْنَهٗ

જો મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) લે કર આએ થે જો નૂર થી ઔર હિદાયત થી ઈન્સાનોં કે લિયે જિસ કો તુમ કાગઝાત મેં

قَرَاطِيْسَ تُبْدُوْنَهَا وَ تُخْفُوْنَ كَثِيْرًا ۚ وَ عُلِّمْتُمْ

રખતે હો. કુછ હિસ્સે કો તુમ ખોલતે હો ઔર બહોત સી ચીઝેં છુપાતે હો. ઔર તુમ્હેં ઈલ્મ દિયા ગયા ઉન ચીઝોં

مَّا لَمْ تَعْلَمُوْۤا اَنْتُمْ وَلَاۤ اٰبَآؤُكُمْ ؕ قُلِ اللّٰهُ ۙ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِيْ خَوْضِهِمْ

કા જો તુમ ઔર તુમ્હારે બાપ દાદા જાનતે નહીં થે. આપ ફરમા દીજિયે કે અલ્લાહ (હી ને કિતાબ ઉતારી હૈ), ફિર

يَلْعَبُوْنَ ﴿٩١﴾ وَ هٰذَا كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ مُبٰرَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِيْ

આપ ઉન કો છોડ દીજિયે ઉન કી દિલલગી મેં ખેલતા હુવા. ઔર યે કિતાબ જો હમ ને ઉતારી હૈ બરકત વાલી હૈ, જો સચ્ચા બતલાને

بَيْنَ يَدَيْهِ وَ لِتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَا ؕ وَالَّذِيْنَ

વાલી હૈ ઉન કિતાબોં કો જો ઈસ સે પેહલે થી ઔર ઈસ લિયે તાકે આપ મક્કા વાલોં કો ડરાએ ઔર ઉન બસ્તિયોં કો જો ઉસ કે ઈર્દ ગિર્દ હૈં.

يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَهُمْ عَلٰى صَلَاتِهِمْ

ઔર જો લોગ આખિરત પર ઈમાન રખતે હૈં વો ઈસ પર ભી ઈમાન રખતે હૈં ઔર વો અપની નમાઝોં

يُحَافِظُوْنَ ﴿٩٢﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا

કી ભી પાબન્દી કરતે હૈં. ઔર ઈસ સે ઝયાદા ઝાલિમ કૌન હોગા જો અલ્લાહ પર જૂઠ ઘડે યા યૂં કહે કે

اَوْ قَالَ اُوْحِيَ اِلَيَّ وَلَمْ يُوْحَ اِلَيْهِ شَيْءٌ وَّمَنْ قَالَ سَاُنْزِلُ

મેરી તરફ ભી વહી કિયા ગયા, હાલાંકે ઉસ કી તરફ કોઈ ચીઝ વહી નહી કી ગઈ ઔર જો યૂં કહે કે અનકરીબ

مِثْلَ مَاۤ اَنْزَلَ اللّٰهُ ؕ وَلَوْ تَرٰۤى اِذِ الظّٰلِمُوْنَ فِيْ غَمَرٰتِ

મૈં ભી ઉતારૂંગા ઉસ કે માનિન્દ જો અલ્લાહ ને ઉતારા. ઔર કાશ કે આપ દેખતે જબ કે યે ઝાલિમ લોગ મૌત

الْمَوْتِ وَالْمَلٰٓئِكَةُ بَاسِطُوْۤا اَيْدِيْهِمْ ۚ اَخْرِجُوْۤا اَنْفُسَكُمْ ؕ

કી સખ્તિયોં મેં હોંગે ઔર ફરિશ્તે અપને હાથ ફૈલાએ હુવે હોંગે. (ઔર કેહતે હોંગે કે) અપની જાનેં નિકાલો.

اَلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُوْنِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُوْلُوْنَ

આજ તુમ્હેં સઝા દી જાએગી ઝિલ્લત કે અઝાબ કી ઈસ વજહ સે કે તુમ અલ્લાહ પર હક

عَلَى اللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَ كُنْتُمْ عَنْ اٰيٰتِهٖ تَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٩٣﴾ وَلَقَدْ

કે અલાવા કેહતે થે ઔર તુમ અલ્લાહ કી આયતોં સે તકબ્બુર કરતે થે. ઔર યકીનન તુમ હમારે

جِئْتُمُوْنَا فُرَادٰى كَمَا خَلَقْنٰكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّ تَرَكْتُمْ

પાસ અકેલે આએ હો જૈસા કે હમ ને તુમ્હેં પેહલી મરતબા પૈદા કિયા થા ઔર તુમ વો માલ જો હમ ને તુમ્હેં

مَّا خَوَّلْنٰكُمْ وَرَآءَ ظُهُوْرِكُمْ ۚ وَمَا نَرٰى مَعَكُمْ شُفَعَآءَكُمُ

દિયા થા અપની પીઠ પીછે છોડ કર આએ હો. ઔર હમ તુમ્હારે સાથ તુમ્હારે ઉન શુફઆ કો નહીં

الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ اَنَّهُمْ فِيْكُمْ شُرَكٰٓؤُا ؕ لَقَدْ تَّقَطَّعَ بَيْنَكُمْ

દેખતે જિન કે મુતઅલ્લિક તુમ દાવા કરતે થે કે યે તુમ મેં શરીક હૈં. યકીનન તુમ્હારે દરમિયાન જુદાઈ વાકેઅ

وَضَلَّ عَنْكُمْ مَّا كُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ ﴿٩٤﴾ اِنَّ اللّٰهَ فَالِقُ الْحَبِّ ع ١٣

હો ગઈ ઔર તુમ સે ખો ગએ વો જિન કા તુમ દાવા કિયા કરતે થે. યકીનન અલ્લાહ દાને કો ફાડને વાલા હૈ

وَالنَّوٰى ؕ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ مُخْرِجُ الْمَيِّتِ

ઔર ગુઠલી કો નિકાલને વાલા હૈ. વો ઝિન્દે કો મુરદે સે નિકાલતા હૈ ઔર મુરદે કો નિકાલને વાલા હૈ

مِنَ الْحَيِّ ؕ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ فَاَنّٰى تُؤْفَكُوْنَ ﴿٩٥﴾ فَالِقُ الْاِصْبَاحِ ۚ

ઝિન્દે સે. યહી અલ્લાહ હૈ, ફિર તુમ કહાં ઉલ્ટે ફિરે જા રહે હો? વો સુબ્હ કો ફાડને વાલા હૈ.

وَ جَعَلَ الَّيْلَ سَكَنًا وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ؕ ذٰلِكَ

ઔર ઉસી ને રાત કો સુકૂન કા વકત બનાયા ઔર સૂરજ ઔર ચાંદ કો હિસાબ કા ઝરિયા બનાયા. યે ઝબરદસ્ત

تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ﴿٩٦﴾ وَهُوَ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ النُّجُوْمَ

ઈલ્મ વાલે અલ્લાહ કી મુકર્રર કી હુઈ મિકદાર હૈ. ઔર વહી અલ્લાહ હૈ જિસ ને તુમ્હારે લિયે સિતારે બનાએ

لِتَهْتَدُوْا بِهَا فِيْ ظُلُمٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ؕ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ

તાકે તુમ ઉન કે ઝરિયે ખુશ્કી ઔર સમન્દર કી તારીકિયોં મેં રાહ પાઓ. યકીનન હમ ને આયતેં ફેર ફેર કર

لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ﴿٩٧﴾ وَهُوَ الَّذِيْٓ اَنْشَاَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ

બયાન કી ઐસી કૌમ કે લિયે જો જાનતી હૈ. ઔર વહી અલ્લાહ હૈ જિસ ને તુમ્હેં એક જાન સે પૈદા કિયા,

وَّاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَّ مُسْتَوْدَعٌ ؕ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ

ફિર એક મુસ્તકિલ ઠિકાના હૈ ઔર એક આરઝી ઠિકાના હૈ. યકીનન હમ ને આયતેં તફસીલ સે બયાન કી ઐસી કૌમ

يَّفْقَهُوْنَ ﴿٩٨﴾ وَهُوَ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً ۚ فَاَخْرَجْنَا

કે લિયે જો સમજતી હૈ. ઔર વહી અલ્લાહ હૈ જિસ ને આસ્માન સે પાની ઉતારા. ફિર હમ ને

بِهٖ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَاَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُّخْرِجُ مِنْهُ

ઉસ કે ઝરિયે હર ચીઝ કે સબ્ઝે કો નિકાલા, ફિર હમ ને ઉસ સે સરસબ્ઝ પૌદે નિકાલે જિસ સે હમ

حَبًّا مُّتَرَاكِبًا ۚ وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ

તેહ બ તેહ દાને નિકાલતે હૈં. ઔર ખજૂર સે યાની ઉસ કે ખોશે સે મિલે હુવે ગુચ્છે હોતે હૈં ઔર

وَّجَنّٰتٍ مِّنْ اَعْنَابٍ وَّالزَّيْتُوْنَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا

ઉસ ને નિકાલા અંગૂર કે બાગાત ઔર ઝૈતૂન ઔર અનાર કો કે કુછ ઉન મેં સે એક દૂસરે કે મુશાબેહ હૈં ઔર કુછ

وَّغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ۭ اُنْظُرُوْٓا اِلٰى ثَمَرِهٖٓ اِذَآ اَثْمَرَ وَيَنْعِهٖ ۭ

એક દૂસરે કે મુશાબેહ નહીં હૈં. તુમ દેખો ઉસ કે ફલ કી તરફ જબ વો અપના ફલ લાતા હૈ ઔર ઉસ કે પકને કો

اِنَّ فِيْ ذٰلِكُمْ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٩٩﴾ وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ

દેખો. યકીનન ઉસ મેં નિશાનિયાં હૈં ઐસી કૌમ કે લિયે જો ઈમાન લાતી હૈ. ઔર ઉન્હોં ને અલ્લાહ કે લિયે

شُرَكَاۗءَ الْجِنَّ وَ خَلَقَهُمْ وَ خَرَقُوْا لَهٗ بَنِيْنَ وَبَنٰتٍۢ

જિન્નાત કો શુરકા કરાર દિયા, હાલાંકે અલ્લાહ ને ઉન કો પૈદા કિયા હૈ ઔર ઉન્હોં ને અલ્લાહ કે લિયે બેટે ઘડે ઔર

ع ١٢ ١٧ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۭ سُبْحٰنَهٗ وَ تَعٰلٰى عَمَّا يَصِفُوْنَ ﴿١٠٠﴾ بَدِيْعُ السَّمٰوٰتِ

બેટિયાં ઘડી ઈલ્મ કે બગૈર. અલ્લાહ પાક હૈ ઔર બરતર હૈ ઉન ચીઝોં સે જો વો બયાન કરતે હૈં. અલ્લાહ આસ્માનોં ઔર

وَالْاَرْضِ ۭ اَنّٰى يَكُوْنُ لَهٗ وَلَدٌ وَّلَمْ تَكُنْ لَّهٗ صَاحِبَةٌ ۭ

ઝમીન કો બગૈર નમૂને કે પૈદા કરને વાલા હૈ. ઉસ કે લિયે ઔલાદ કહાં હો સકતી હૈં જબ કે ઉસ કી બીવી નહીં?

وَ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ۚ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿١٠١﴾ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ

ઔર હર ચીઝ ઉસ ને પૈદા કી હૈ. ઔર વો હર ચીઝ કો ખૂબ જાનને વાલા હૈ. યહી અલ્લાહ તુમ્હારા

رَبُّكُمْ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوْهُ ۚ وَهُوَ

રબ હૈ. ઉસ કે સિવા કોઈ માબૂદ નહીં. વો હર ચીઝ કો પૈદા કરને વાલા હૈ, તો તુમ ઉસી કી ઈબાદત કરો.

عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ وَّكِيْلٌ ﴿١٠٢﴾ لَا تُدْرِكُهُ الْاَبْصَارُ ۡ وَهُوَ يُدْرِكُ

ઔર વો હર ચીઝ પર નિગરાન હૈ. ઉસ કા ઈદરાક નહીં કર સકતી આંખેં ઔર વો આંખોં કા ઈદરાક કરતા

الْاَبْصَارَ ۚ وَهُوَ اللَّطِيْفُ الْخَبِيْرُ ﴿١٠٣﴾ قَدْ جَاۗءَكُمْ بَصَاۗىِٕرُ مِنْ

હૈ. ઔર વો લુત્ફ કરને વાલા, બાખબર હૈ. યકીનન તુમ્હારે પાસ તુમ્હારે રબ કી તરફ સે બસીરતેં આ ગઈ.

رَّبِّكُمْ ۚ فَمَنْ اَبْصَرَ فَلِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا ؕ

ફિર જો બસીરત કો ઇસ્તેમાલ કરેગા વો અપને હી ફાઇદે કે લિયે હૈ. ઔર જો અન્ધા રહેગા તો ઉસ પર ઉસ કા

وَمَآ اَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيْظٍ ﴿١٠٤﴾ وَ كَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ

વબાલ પડેગા. ઔર મૈં તુમ પર મુહાફિઝ નહીં હૂં ઔર ઇસી તરહ હમ આયતોં કો ફેર ફેર કર બયાન કરતે હૈં ઔર ઇસ

وَلِيَقُوْلُوْا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهٗ لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ﴿١٠٥﴾ اِتَّبِعْ

લિયે તાકે વો કહેં કે તુમ ને તો સબક પઢ લિયા હૈ ઔર ઇસ લિયે તાકે હમ ઉસ કો બયાન કરેં ઐસી કૌમ કે લિયે જો સમજે.

مَآ اُوْحِيَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ وَاَعْرِضْ

આપ ઉસ કા ઇત્તિબા કીજિયે જો આપ કી તરફ આપ કે રબ કી તરફ સે વહી કિયા જા રહા હૈ, ઉસ કે સિવા કોઈ માબૂદ નહીં.

عَنِ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٠٦﴾ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَآ اَشْرَكُوْا ؕ وَمَا جَعَلْنٰكَ

ઔર આપ મુશરિકીન સે ઐરાઝ કીજિયે. ઔર અગર અલ્લાહ ચાહતા તો વો શિર્ક ન કરતે. ઔર હમ ને આપ કો

عَلَيْهِمْ حَفِيْظًا ۚ وَمَآ اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيْلٍ ﴿١٠٧﴾ وَلَا تَسُبُّوا

ઉન પર મુહાફિઝ બના કર નહીં ભેજા. ઔર આપ ઉન પર મુસલ્લત નહીં હો. ઔર તુમ લોગ ગાલી ન દો

الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ فَيَسُبُّوا اللّٰهَ عَدْوًاۢ بِغَيْرِ

ઉન્હેં જિન કો યે અલ્લાહ કે અલાવા પુકારતે હૈં, વરના વો અલ્લાહ કો ગાલી દેંગે હદ સે તજાવુઝ કર કે ઇલ્મ ન

عِلْمٍ ؕ كَذٰلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ اُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ۪ ثُمَّ اِلٰى رَبِّهِمْ

હોને કી વજહ સે. ઇસી તરહ હર ઉમ્મત કે લિયે હમ ને ઉન કે આમાલ મુઝય્યન કિયે. ફિર ઉન કે રબ કી તરફ

مَّرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٠٨﴾ وَاَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ

ઉન કા લૌટના હૈ, ફિર વો ઉન્હેં ખબર દેગા ઉન કામોં કી જો વો કરતે થે. ઔર વો અલ્લાહ કી કસ્મેં ખાતે હૈં

جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَآءَتْهُمْ اٰيَةٌ لَّيُؤْمِنُنَّ بِهَا ؕ قُلْ

અપની કસ્મોં કો મુઅક્કદ કર કે કે અગર ઉન કે પાસ મોઅજિઝા આ જાએગા તો ઝરૂર વો ઉસ પર ઈમાન લાએંગે.

اِنَّمَا الْاٰيٰتُ عِنْدَ اللّٰهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ ۙ اَنَّهَآ اِذَا جَآءَتْ

આપ ફરમા દીજિયે કે તમામ મોઅજિઝાત સિર્ફ અલ્લાહ કે પાસ હૈં ઔર આપ કો કયા માલૂમ કે જબ મોઅજિઝા આ

لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٠٩﴾ وَنُقَلِّبُ اَفْـِٕدَتَهُمْ وَاَبْصَارَهُمْ كَمَا

જાએગા તબ ભી વો ઈમાન નહીં લાએંગે. ઔર હમ ઉન કે દિલોં કો ઉલટ પલટ કરતે હૈં ઔર ઉન કી આંખોં કો જૈસા

لَمْ يُؤْمِنُوْا بِهٖٓ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّ نَذَرُهُمْ فِيْ طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ﴿١١٠﴾ ع ١٣ ١٩

કે વો ઉસ પર પેહલી મરતબા મેં ઈમાન નહીં લાએ ઔર હમ ઉન કો ઉન કી સરકશી મેં ભટકતા હુવા છોડતે હૈં.